

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. Vse pošiljatve, (dopisi reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. Reklamacije so poštne proste. — Uredništvo: Rotovška cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 v. Naročnina se plačuje vnaprej. Posamezna številka stane 10 vinarjev.

Oglasi se računajo po 16 vinarjev ona petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Prav vesele in srečne velikonočne praznike

vsem našim naročnikom, inserentom in prijateljem.

Uredništvo in upravništvo „Nar. Lista“.

Vstajenje.

Zelenje odeva hrib in dol, iz logov se je začela oglašati ptičja pesem. Narava se vzbuja in veselle napaja sleherno človeško srce. Še čmerneži in nepoboljšljivi črnogledci sedaj ožive in lica se jim jasne. Čuj, strel pretresa lagoden spomladanski zrak in glas ubranih zvonov plava daleč tje po gričih in ravninah: Velika noč, Velika noč!

Ali more biti skromno moje pero glasnik veselja, ki napolnjuje ob bližajočih se velikonočnih praznikih staro in mlado? Neizrekkljiva je veličast teh dni in srca trepetajo čustev —

Kako bi vam mogel v polno čašo veselja nalivati grenke kaplje premišljevanja o trdih naših političnih in gospodarskih bojih, kako bi mogel izraziti dvome, ali res doživimo enkrat tudi mi Slovenci dan vstajenja? Cvetna nedelja, na katero nas spominjajo baš to leto zamolki klici iz davnine, tam iz ponemčenega gosposvetskega polja, je že za nami. Ostaja nam le še dan za dnevom veliki petek bridkosti in trpljenja in pred dušo nam vstaja neizrekkljivo trpeči obraz Matije Gubca, ki mu je dal tako strašno izrazovitost kipar Lojze Dolinar. Ta Gubec je pač slovenski narod v današnjih dneh.

Kje je vstajenja dan?

V prazničnem veselju bodemo živeli prihodnje dni — ali ko nas bo zopet klicalo vsakdanje delo, ne pozablajmo, da ne pride vstajenja dan od zunaj, ne zanašajmo se na čudeže in darove tujcev — vstanimo sami iz sebe, razvijmo svoje zmožnosti in svoje moči. In komur je dala usoda dar pisma, dar govora in dar navdušenja, tisti oživljaj mrtva srca in oznanjaj onim, ki jih tlači teža tisočletnega navajenega hlapčevanja k tlom, da se morejo skloniti sami, ako se hočejo. Ako dosežemo vstajenje narodnega ponosa, narodne samozavesti v vsakem slovenskem človeku — je napočila za nas Velika noč, Velika noč! Lešničar Janko.

Ali naj hodijo slovenski otroci v nemške ljudske šole?

Približuje se Velika noč, čas, v katerem se morajo stariši v krajih, kjer se nahajate slovenska in nemška ljudska šola, odločiti, kateri hočejo zaupati svoje otroke. V mnogih slučajih zgodi se odločitev, ne da bi stariši pravzaprav vedeli, zakaj storijo en ali drugi korak.

Kaj je šola sploh?

Šola je vадnica možgan — duha. Bolje kakor kdaj je danes treba v boju za vsakdanji kruh pameti, zdravo razvitih možgan in bistre glave.

To pa ne samo gospodu, še boljše mogoče kmetu, želarju in delavcu. Kdor ne zna računati z dohodki in po njih umeriti izdatke, kdor ne zna razumno izkoriščati zemljišča, trgovsko razpečavati svojih

pridelkov, previdno prodajati svojo telesno in duševno moč — ta je izgubljen. Tu ne pomagajo ne davčni odpisi ne denarna pomoč dežele in države. Bodi kmet še tako premožen, žena še tako pridna pri delu — vse zaman, če ni razumnega gospodarstva. Bistvo vseh uspehov je tedaj zdrava pamet. Vsa skrivnost leži v razvijanju in vežbanju možgan. Drvarju je lahko vihteti dan na dan najtežji macelj, spočit gospodek omagal bode prvo uro. Zakaj? Ker ni vaje. Kar velja za roko — to velja za glavo. Kdor ni nikdar rabil glave, kdor se sploh ni vadil misliti, ta je za delo z glavo ravnotako nezmožen kakor kak gospod za delo z roko. In tu je ravno šola oni kraj, kjer se vadijo mladi možgani misliti, da se razvijejo, da postanejo konečno zmožni vse razumeti. Pravi gospod je gospod duha. V šoli je lahko priti do te stopinje, z duhom prišlo bode tudi blagostanje. Poglej ga češkega kmeta! Kaj je tamkaj šol in kakšne! In njih uspeh? Blagostanje ne samo na jeziku — tudi v žepu. Sovraštvo šoli je sovraštvo svojemu žepu.

Katera šola je v stanu duševno razviti našo deco?

Le domača slovenska šola. Pri učitelju, ki govori z otrokom v materinskem jeziku, ki ga razume, poslušaj. Tukaj, kjer se čuti otrok kakor doma, tu je prostor, da se vcepi ona nežna cvetka — pantet — v mlade njegove možgane. Vsakemu narodu njegove ljudske šole — tako je zakon. In zakaj? Ker ve država sama, da je drugo brezpomembno — celo škodljivo.

Kaj je pa z nemško šolo?

Nemška šola je šola za nemške otroke, to je, za one, ki že znajo nemški govoriti, ko stopijo v šolo. Učitelj podučuje v nemškem jeziku nemško deco, kakor slovenski slovensko. Ta poslušaj, mu sledi v mislih, ker ga razume. Za slovensko deco se ne zmeni, ker sam niti ne zna slovenski. In kaj dela tam otrok? Gledal bode kakor zaboden vol brez razumenja, med tujci tujec, gluhi in nem. On ne razume učitelja, ta pa njega ne. Sošolci so že v poduku bogvekje, ko je slovenski otrok začel šele za silo razumeti besede svojega učitelja. Med tem so že minuli mesci, leta. Kaj mu zdaj pomaga, četudi že razume par besed, par tujih stavkov? Zamudil je v poduku že preveč, da bi mu mogel še kedaj slediti. Mesto šolarja odprte glave, izvežbanih možgan in zdravega razuma pride vam iz tuje šole pokvarjen in popačen falot, ki le mrzi vse, kar je domačega, če še ne počenja kaj hujšega. Uspehi govore. Pokažite nam slovenskega otroka nemške šole, ki je dospel do višje stopinje izobrazbe? In iz slovenske šole so prišli vsi gospodje, ki bivajo med nami na deželi. In kaj naj bode torej otrok?

Se naj učimo nemški?

Da! Čim več jezika znaš — več veljaš. Vse kaj družega je učiti se nemški in nemški poduk! Naša nesreča, da tega navadni človek ne razločuje. Učiti se nemški, se pravi učiti kogar nemščine, ki je ne zna. Domači učitelj razlaga učencu pomene nemških besed, ga podučuje. Nemški poduk pa je poduk vseh šolskih predmetov v nemščini. Tu se ne briga učitelj, ali ga razumeš ali ne, on govori v tej uri od računanja, v drugi od pisanja itd. Tu ni časa, da bi pravil tvoji deci šele, kaj je po slovenskem »Heft«, ko ga že mora vzeti v roke in v njem računati.

In kaj je s slovensščino?

To že itak zna — je odgovor! Pa kaj? Če bi samo rojstvo slovenske matere dalo otroku tudi dar

jezika, potem bi bilo dobro. A otrok pride mutast tja med svet in težko, polagoma se šele nauči, kar sliši svojo mater. A samo to, par besed od žgankov in mleka. Dosti jih ne rabi mati. In tu zdaj pride od sodnije slovensko pismo — in zdaj je joj! Ker se ni nikdar učil slovensščine, je hud na one, ki jo znajo. Šola uči predvsem otroka pravilno govoriti besede, da se lahko vsakemu razodene svoje misli. A to ni zadosti! Tudi se uči slovensko pisati in brati. Če hočeš danes živeti med Slovenci, ni zadosti, če znaš samo za silo govoriti, danes moraš znati pisati in brati.

Slovenski jezik — izvir kruha.

Pred petdesetimi leti bil je Nemeec naš gospod. Njegov bič in njegov jezik odgnal je vsacega družega od dobrih korit. Danes je drugače. Jednako-pravnost našega jezika je prisilila in sili tisoče Nemcev, da morajo pustiti našim, ki znajo naš jezik, naš domači kruh. Marsikak skromen čevljarček sedi kot knjigovodja na dobro plačanem mestu, ne mogoče, ker zna lomiti nemščino — ne, ker zna slovensko. Študiranih Nemcev je več ko preveč. Zaprta so jim vrata — in to boli. Zato nam vsiljujejo nemške šole, da naši domačini ne bi znali več pravilno rabiti svojega jezika — in zacvela bi jim spet pšenica. To je pravi in jedini vzrok njih darežljivosti! Svojim nemškim otrokom ne zida »Schulverein« zastonj šol — zida jih našim, ki jih niti ne pozna. To je dobrota v ovčji koži. Premisli tedaj slovenski oče, prej ko daš otroka v nemške šole. Nemščina sama — ni rešitev. Imajo na Nemškem tudi šole in še več, in vendar znajo vsi nemški. Dosti je tam siromaštva in znajo vendar nemški! Pameti je treba, potem pride kruh — in tudi nemščina.

Glavno zborovanje južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu.

se je vršilo v nedeljo dne 22. marca in je bilo dobro obiskano. Ob pol 4. uri popoldne je društveni predsednik, žalski veleposestnik Franjo Roblek pozdravil došle hmeljarje in pozval društvenega tajnika, nadučitelja A. Petrička, da poroča o društvenem delovanju v preteklem letu.

Iz njegovega obširnega in temeljitega poročila omenjamo tu le nekaj glavnih točk. O društvenem delovanju je izvajal: »Delovanje hmeljarskega društva je dvojno, in sicer na znotraj in na zunaj. Prvo obsega med drugim tudi rešitev odlokov in dopisov c. kr. poljedelskega ministrstva, raznih c. kr. kmetijskih družb, trgovskih in obrtnih kamor, raznih tu- in inozemskih hmeljarskih društev, inozemskih konzulatov in drugih strokovnih organizacij. Poglavito delo hmeljarskega društva na zunaj je pa reklama, katero dela društveno vodstvo po vseh strokovnih časopisih, ki izhajajo v Avstriji, v Nemčiji in na Nizozemskem, v ta namen, da opozori hmeljske trgovce in pivovarje na naš izboren hmelj in jih vabi k nakupovanju. Več pa ko kupcev prihaja k nam, tem lažje in tem boljše prodaja hmeljar svoj proizvod. Takšnih reklamnih poročil je društveno vodstvo v minulemu letu sestavilo in objavilo 17; samo ob sebi se razume, da so poročila popolnoma objektivna in resnična; vse pretiravanje v tem oziru bi bilo le v škodo hmeljarstvu. Tudi delovanje hmeljarskega društva na znotraj je prav veliko in velepomembno;

Zanimanje občinstva za II. avstr. drž. razredno loterijo

Podpisani želi kupiti:

celih srečk à K 200
četrtink srečk " 50
osmink srečk " 25

II. avstr. razredne loterije

in zahteva, da se mu iste svoječasno pošljejo.

Ime in točen naslov:

je že sedaj ogromno in je pričakovati, da se ne bode moglo niti iz daleka vsem ugoditi, zaradi tega priporočamo, da se nam že sedaj da naročilo s tem, da se nam vpošlje priloženi izrezek

98-7

Podružnica ljubljanske kreditne banke v Celju.

društveno vodstvo si namreč z vsemi sredstvi prizadeva, prepričati hmeljarje, da zamore edinole lepo, skrbno obrano, pravilno posušeno in spravljeno blago Savinjskega ohraniti hmeljarstvo kot najzdatnejši vir blagostanja. V to svrhu prireja hmeljarsko društvo na različnih krajih hmeljskega okoliša poučne shode, na katerih se razpravlja teoretično in tudi praktično o umnem hmeljarstvu; društveno vodstvo podaja posameznim hmeljarjem potrebna pojasnila ustmenim in pismenim potom, opozarja hmeljarje potom lepakov na pravilno in lepo obiranje in spravljane hmelja, priporoča razna sredstva v zatiranje škodljivcev hmeljske rastline itd. — Žalibog da je obilokrat vse prizadevanje še kakor bob v steno, vedno in vedno se še najdejo hmeljarji, kateri le po svoji lastni glavi in po svojem prepričanju delajo in so gluhi za vsak poduk. V minulemu letu je društveno vodstvo na 16 krajih priredilo poučne shode, kateri so bili vsi prav dobro obiskani.

O hmeljski razstavi v Žalcu je povedal: »V zavodi reklame na zunaj in tudi glede pospeševanja umnega hmeljarstva med domačini, je društveno vodstvo s prireditvijo hmeljske razstave v Žalcu od 14. do 21. septembra m. l. napravilo velik korak naprej in z razstavo, ki je sicer povzročila obilo truda in tudi stroškov, doseglo v polni meri zaželjen namen. Razstava sicer ni bila kaj mnogobrojno obiskana, vendar so si jo ogledali vsi tu navzoči hmeljski trgovci in prekupci, kateri so se o njej prav laskavo izrekli; ogledalo je razstavo pa tudi precejšnje število — zavednih hmeljarjev. Neki tuj kupec, ki je prvokrat prišel k nam hmelj kupovat, se je povodom hmeljske razstave društvenemu tajniku nasproti dobesedno tako-le izrazil: »Dass Südsteiermark einen so schönen Hopfen produziert, dass hätte ich mir nicht vorgestellt; von nun an will ich alljährlich zu Ihnen kommen und meinen Bedarf hier decken!« — to se pravi: »Nisem si mislil, da pridejete v južnem Štajerju tako lepo blago; od sedaj hočem vsako leto priti k vam in tu nakupiti hmelja, kolikor ga potrebujem!« Te velepomembne besede je sprejelo društveno vodstvo tudi v svoje letno poročilo, da se tako ohranijo bodočnosti. Hmeljska razstava v Žalcu pa ima kot nadaljni uspeh še za beležiti dejstvo, da je vsled poročila o prireditvi in poteku razstave v »Allg. Brauer- und Hopfenzeitung« — Nürnberg, neka pivovarna blizu Hamburga naročila pri naši »Hmeljarni« dve originalni bali (á 160 kg) prístnega, torej oznamovanega, signiranega ali haliranega in prepariranega hmelja. Tej naročbi se je tudi takoj in najskrbneje ustreglo. **Prvokrat je torej šel savinjski hmelj pod svojim pravim imenom v svetovni promet**, kar je za obstanek in nadaljni razvoj našega hmeljarstva največjega pomena.

V nadaljnem govoru se je pritoževal tajnik Petriček, da uprava državne železnice neče dati na razpolago podatkov, koliko hmelja se letno izvozi iz Savinske doline; vsled tega je težko natančno določiti množino pridelka. Dalje je omenil tajnik, da hmeljarji le v malem številu k društvu pristopajo, dasi to veliko za nje stori. V novejšem času nastopa sosednja Ogrska kot zelo nevaran konkurent; hmeljarstvo se tam bliskoma širi. Toliko več povoda za Savinčane, da se organizirajo in se složno bore za svoj obstanek. Kar se tiče pridelka in cen v minulemu letu, je povedal tajnik sledeče: »Vreme minulega leta ni bilo posebno ugodno razvoju hmeljske rastline. Krasnemu in gorkemu vremenu začetkoma junija je sledilo do konca julija deževno in hladno vreme, katero je potem začetkoma avgusta postalo zopet prav lepo in toplo. Vremenske razmere so tudi vplivale na množino pridelka, katerega cenimo le na približno 20.000 starih stotov in sicer 16.000 goldinga in 4000 poznega hmelja. Obče obiranje golding-hmelja se je pričelo dne 11. avgusta, ono poznega hmelja mu je pa neposredno sledilo. Med obiranjem je bilo vreme ugodno. Hmeljska kupčija je bila prav živahna, prvi teden meseca septembra celo prav burna. Hmelj se je plačeval po kakovosti od 280—440 K za 100 kg. Poncem leta 1913 in začetkoma leta 1914 se je cena dvignila celo na 500 K.

Blagajniško poročilo izkazuje v minulemu letu K 4.708 dohodkov in K 4.712 stroškov, torej mal primanjkljaj. Članov je bilo lani 124, l. 1912 pa 206 — torej obžalovanja vredno nazadovanje.

Jako zanimiva je bila točka o »praktičnih izkušnjah v hmeljarstvu«. Tu omenjamo le na zborovanju izrečeno željo, naj bi se sezidala v Žalcu hmeljska tržnica in bi se vpeljali hmeljski sejni. Vlada se žal ne ozira na tozadevne vloge hmeljarskih društev. Zanimivo pa je bilo poročilo **Roblekovo** o konferenci, ki jo je sklical osrednji odbor za varstvo kmetijskih interesov, da zavzame svoje stališče napram eventualnim novim trgovskim pogodbam, ki bi se morale sklepati l. 1917. Kakor znano, morajo države, katere s sedaj veljavnimi pogodbami niso zadovoljne, lete pravočasno odpovedati. Carina za naš hmelj znaša pri izvozu na Nemško — in le — ta država pride v tem oziru v poštev — 24 K ali mark. Znano je tudi, da hmeljarstvo na Nemškem vsled preobitnih pridelovalnih stroškov jako pojema in da so nemški hmeljski trgovci, kateri zalagajo s hmeljem tudi Anglijo, Ameriko in druge države, takorekoč navezani na avstrijski hmelj. Medtem, ko nemški hmeljarji zahtevajo v varstvo lastnega pridelka zvišanje carine za avstrijski hmelj, so nemški trgovci in pivovarji proti zvišanju. Pri teh okoliščinah in z ozirom na dejstvo, da naše avstrijsko hmeljarstvo carino 24 K še vedno lahko prenese, je konferenca sklenila, avstrijsko vlado prositi, le-ta naj mikakor ne predlaga kakega znižanja carine, ampak naj si prizadeva, da hode tudi zanaprej ob-

veljala z Nemčijo glede hmelja stara pogodba; ako bi se namreč od avstrijske vlade hotelo doseči kako znižanje colnine, bi se gotovo le nasprotno doseglo. Predavanje društvenega tajnika Petrička o apnem dušiku priobčujemo na drugem mestu.

Štajerske novice.

Iz Celja. »Straža« prav resno opozarjamo, naj ne piše tako zlobnih laži, kakor je to zopet storila v svoji zadnji številki, ko se laže, da je iz računskega zaključka »Južnoštajerske hranilnice« razvidno, da je hranilnica »posojila« Posojilnici v Celju K 424.710.— Iz tega zaključka je pač razvidno, da je imela imenovana hranilnica koncem lanskega leta toliko naloženega denarja pri Celjski posojilnici, kjer ima še marsikatera druga hranilnica in tudi zadruga naložen svoj denar, ne samo Južnoštajerska hranilnica, vedoč, da je varno naložen in vedno na razpolago. Kako veliko laž je zagrešila »Straža« s trditvijo, da si celjska Posojilnica kjerkoli »izposojuje« denar, je razvidno ravno iz bilance »Celjske posojilnice«, ki izkazuje, da je imela Celjska posojilnica na koncu lanskega leta 1.200.000 kron naloženega denarja pri bankah in vrednostnih listin za okroglo pol milijona kron v blagajni. Da nalagajo denarni zavodi pri Celjski posojilnici je ravno znamenje zaupanja, ki ga uživa Celjska posojilnica. Vemo, da to ni vseč »Straži«, toda zaman se trudi izpodkopati tako globoko ukoreninjeno zaupanje uglednemu našemu slovenskemu zavodu, na katerega smemo biti ponosni vsi Slovenci brez izjeme, na zavod, ki je storil že mnogo dobrega za narodne pa tudi za cerkvene namene, in ki velja za našo najsolidnejšo slovensko postojanko v ogroženem Južnem Štajerju. Celjska posojilnica je marsikomu pomagala na noge in tudi Južnoštajerska hranilnica je takorekoč vzrastla iz njenega srca, z njeno pomočjo. »Straža« tudi ve, da se Celjska posojilnica ne briga za politiko, da je vedno obsojala politični boj med Slovenci na Štajerskem, še bolj pa je obsojala, če se ta boj prenaša na gospodarsko polje. Na Kranjskem sta obe politični stranki videli škodljiv vpliv častniške gonje proti gospodarskim podjetjem in ustavili sta ta boj. Pri nas v Celju sta se celo zavzemala na nekem zborovanju tukajšnje »Zadružne zveze« poslanec Vrstovšek in Pušenjak, da se naj opustijo napadi na gospodarska podjetja v časopisih. Ali hočete, da se zopet začne z novo boj? Verujte nam, da imamo gradiva, ki bi kompromitiralo marsikatero vaše podjetje. Bodite torej pametni in imejte vsaj malo narodne poštenosti, ker s takim ravnanjem ne koristite nikomur drugemu, kot našim narodnim nasprotnikom, sebi pa prav nič. Tedaj pamet!

Društvo slov. odvetniških in notarskih uradnikov v Celju naznanja, da se vrši društven redni letni občni zbor v soboto dne 9. majnika 1914 zvečer ob pol 9. uri v gostilni »pri zvezdi« v Celju z občajnim sporedom.

Javno predavanje. Na inicijativo »društva slov. odvetniških in notarskih uradnikov« predava gosp. dr. Josip Zdošek dne 18. aprila zvečer v rudeči sobi Narodnega doma v Celju »o jezikovnih razmerah pri spodnještajerskih javnih uradih.«

Iz Gaberja pri Celju. Vodja državne cinkarne, rudniški nadsvetnik Edvard Sinek je imenovan za dvornega svetnika.

Iz sodne službe. Graško nadsodišče je imenovalo g. Odonu Cajnka, praktikanta pri okrožnem sodišču v Celju, za avskultanta.

Sestanek celjskih slovenskih trgovcev se vrši danes v četrtek, 9. aprila v gostilni Podražaj na Bregu pri Celju.

Občni zbor »Celjske narodne godbe« se vrši v torek, 14. tm. ob 8. uri zvečer v čitalnici. V slučaju nesklepnosti se vrši uro pozneje ob vsaki udeležbi. Za mnogobrojen obisk se priporoča odbor.

Stekel pes. V celjskem političnem okraju je odrejen pasji kontumac. V Gaberju se je dne 29. marca pojavil stekel pes, ki je ušel nekemu potujočemu lastniku vrtljaka. Vgriznil je nekega šolarja, katerega so takoj spravili v znani dunajski Pasteurjev zavod. Ubili so ga v celjskem mestnem vrtu.

Iz Celja. (V cerkvi je kradla.) Poročali smo že svoječasno, da so prijeli 24 letno potepuško žensko Elizabeto Stiplošek iz Ranikovca pri Rogatecu, ker je v celjski farni cerkvi kradla ženskam iz žepov denar. 13 takih tatvin se ji je tudi dokazalo; oškodovala je kmečke ženske za nad 200 K. Okrožno sodišče ji je za to prisodilo 10 mesecev težke ječe.

Iz Celja. Iz mesta slišimo marsikaj o profesorju Bračku. Naj se možakar brzda, drugače ga bomo tako potipali, da bo pomnil vse žive dni.

Zveza slov. učiteljev in učiteljic zboruje o velikonočnih praznikih v Mariboru v Narodnem domu; in sicer ima v **ponedeljek dne 13. aprila** popoldne ob 3. uri delegacijsko zborovanje, drugi dan **torek ob pol 10. uri pa glavno zborovanje**, pri katerem predava g. ravnatelj Schreiner o »**Ptičjih selcih in nasledovalcih**«, g. nadučitelj Požegar pa o »**Altruizmu; njega moči in veljavi v družabnem življenju**«. Pričakujemo, da se glavnega zborovanja ne udeleži samo veliko število učiteljstva, ampak tudi prijatelji šolstva.

Iz Žalca. Dne 8. tm. praznuje naš vrli župan, g. Josip Širca svojo šestdesetletnico. Dasi so bile njegove vrline in zasluge za naš napredni trg že vsestransko in obširno opisane povodom njegovega imenovanja častnim članom žalske občine, vendar mi bodi dovoljeno, da k navedenim vrstam še nekaj malega dodam. Josip Širca je specialist v računstvu. Uvedenje ameriškega knjigovodstva v poso-

jljenci in tukajšnji Hmeljarni je njegova zasluga; njegova zasluga je nadalje, da deluje danes naša posojilnica kot kaka banka in da uživa med tu sem zahajajočimi tujimi hmeljskimi prekupci toliko ugleda in zaupanja. Vse knjige in račune, katere vodi Josip Širca, so pa tudi po zunanji obliki vzorni. Ker pa on tudi postave pozna in ve tolmačiti zakone, je za župana kakor rojen in naj kot takšen še mnogo let vodi žalsko občino. Obiteljske razmere, v katerih je zrastel naš župan, so bile vseskozi vzorne. Oče njegov spreten, pošten in marljiv trgovec, mati njegova — rojena Žuža in sestra še živeče vrle narodnjakinje gospe M. Roblek, je bila utelešena dobrota in vzorna soproga in mati, kateri je bila poštena vzgoja peterih otrok prva skrb. V hiši sta živeli tudi dve teti, Fani in Neti — sestri županovega očeta. Prva je bila bratova desna roka v trgovini, druga je pa opravljala posle hišne gospodinje. Tako so vladale pod eno streho tri ženske, vsaka v svojem delokrogu in vendar je bil v hiši najlepši mir, najlepša zastopnost in iskrena ljubezen doma. To dejstvo je bilo daleč naokrog znano in zaradi tega je domačija našega župana slovela po vsej dolini. Dal Bog mnogo takih domačij! Sprejmi torej, dragi prijatelj Josip Širca k šestdesetletnici prísrdne čestitke od tvojih starih prijateljev »nihilistov«. — Peter Skala.

Rak, Rak, kje si? Iz Braslovč smo dobili ta-le dopis: Slišali smo, da je dr. Korošec obljubil svojemu zvestemu hlapcu Florjanu Raku, da pride v osrednji odbor štajerske kmetijske družbe. Čitali smo poročilo o občnem zboru, a Raka med novozvoljenimi odborniki nismo našli. Vidiš, dragi Florjan, ti si dr. Korošču dober le za dopisnika »Slov. Gospodarja« in za agitatorja ob volitvah, kadar se pa delijo častna mesta, so na vrsti iz klerikalne stranke profesorji. Kar dva, Verstovška in Majcena, so izvolili v osrednji odbor namesto resničnih delavcev v podružnicah. To ti moramo reči, neumen nisi, Florjan, in o kmetijstvu brzkone več razumeš kot Verstovšek ali Majcena. Zakaj te torej ni dr. Korošec bolj priporočal? Slabo ti je hvaležen za tvoj trud. Pred durmi so deželnozborske volitve; vidiš in tudi takrat boš ti manj vreden ko grušovelski Čepur ali celjski Benkovič, ki težko da loči hmelj od fižola. Med lepe ljudi si začel, Florjan — a usmiljenja nimamo s teboj, ker si mislimo, prav se mu zgodi!

Za kmetijske podružnice so se začeli sumljivo veliko brigati razni klerikalni kolovodji. Doslej nismo poznali v podružnicah e. kr. štajerske kmetijske družbe politike, delalo se je vedno nestrankarsko in stvarno za povzdigo našega kmetijstva. No, »kmetije«, kakor so Verstovski in dr. Korošci, hočejo tudi tu ovirati stvarno delo s svojo politično hujskarijo. Treba se bo takemu pogubnemu delu z vso silo upreti in nagnati take politične hujskače iz podružnic. Kmetom mora biti več do mirnega dela za njihov gospodarski blagor kakor za to, da bi se vse klanjalo gotovim klerikalnim dobičkarjem, ki vlečejo iz politike ogromne dohodke. Verstovšek ima iz kmečkih davčnih grošev kot profesor, ki nič ne dela, kot državni poslanec in deželni odbornik okoli 18.000 K dohodka na leto. Ni hudič, da se boji vsakogar, o katerem misli, da bi ga s sedla vrigel. In zato bi se naj povsod samo to delalo in govorilo, kak bi bilo Verstovšku in Korošču, ki ima tudi iz politike okoli 10.000 K dohodkov na leto, prav. Pa naši kmetije imajo še drugačne skrbi kot gledati na Verstovškovo in Koroščevo dobro življenje in zato bodo šli svojo dobro pot brez ozira na njiju naprej. Enkrat se je Verstovšku posrečilo izrabiti naše kmetijske podružnice za večjo svojo čast in slavo, drugič se mu ne bo.

Južnoštajersko hmeljarsko društvo razpošilja te dni občinskim zastopom po Savinski dolini sledečo okrožnico: Slavni občinski zastop! Kakor vsako leto, bode hmeljarsko društvo tudi v tekočem letu priredilo več poučnih shodov se sledečim sporedom: 1. Kaj je apneni dušik? 2. Kaj nas je učila hmeljska razstava v Žalcu in katere uspehe je imela? 3. Najvažnejše razprave in sklep glavne skupine hm. društva dne 22. marca t. l. Slučajnosti. P. n. občinski zastopi, kateri želijo, da se vrši poučni shod v njihovem okolišu, naj to javijo hmeljarskemu društvu v Žalcu. **Vodstvo hmeljarskega društva.**

Iz Bočne pri Gornjem gradu. Naš štajerski rojak Joško Rop je na državni obrtni šoli v Ljubljani pretečeni teden napravil izpit iz tesarstva z odliko; dasi je najmlajši na zavodu, je vendar dosegel prvo mesto. Naše najsrčneje čestitke nadarenemu Joškotu. Č.

Iz Braslovč v Sav. dol. G. Anton Peršuh je imenovan za stalnega deželnega živinozdravnika v Braslovčah.

Iz Žalca. (Zajeti cigani.) V soboto dne 28. marca je prijel orožnik Jožef Gorjup iz Celja v nekem gozdu pri Veliki Pirešici cigansko tolpo Brajdič, Huber in dve ciganki, ki je dne 24. marca izvršila večji ulom na Kranjskem ter odnesla 1000 kron v gotovini. Cigane so izročili takoj okrožni sodniji v Celju.

Umrj je v Motniku g. župnik Ivan Plahutnik. Pri pogrebu so peli pod vodstvom g. Bervarja učenci orgljske šole na Bregu pri Celju.

V Hrastniku se je zastrupila v gostilni Butič 20letna dekla Ana Maznik, doma v Raki na Dolenjskem. Izpila je na mleku precejšnjo množino neke močne kisline, ter so jo prepeljali nezavestno v celjsko bolnico. Upanja ni, da bi okrevala. Vzrok, kakor tudi kje je dobila kislino, še ni znan!

Nadaljevanje štajerskih novic na 5. strani.

Slovensko gledišče v Narod. domu.

Pasijonske igre ali Jezusovo trpljenje in njegovo smrt smo videli minolo nedeljo popoldne na našem odru. Videli smo prav živo podane najlepše epizode iz življenja moža, ki je ustanovil vero, kateri pripada danes velik del civiliziranega človeštva. Komu izmed nas ni znano vse to, kar pripoveduje sveto pismo o Kristu! Naj človek veruje, da je Kristus res živel ali ne, naj veruje vanj kakor v Boga ali ne, vendar mora slehernik čutiti z njim, kadar čita v svetem pismu o njegovem življenju. Še bolj od mrtvih črk pa vpliva na človeško dušo živa beseda prihajajoča iz ust igralca, ki se je vživel v dušo starodavnega Žida ali Rimljana. In vživeti se v vloge, to zna večina naših igralcev izborni. Tokrat niso nastopale v vseh ulogah naše najboljši moči. Nekaj ulog je bilo v rokah novincev, vendar so je rešili vsi povoljno. Seve bi se našla še marsikatera napaka, ako bi se kritik postavil na strogo stališče. Toda napačno bi bilo, soditi prestrogo. Prav tako napačno pa bi bilo, ako bi bili prepolni hvale za slednjega, ki se je poskusil na odru! Jezusa je podal g. Dobravc približno tako, kakoršen je moral res biti. Veličasten, samozavesten nastop moža, ki se zaveda, da zasleduje visoke cilje. Ženske v teh igrah niso v posebni časti. Mati Marija prihaja le malo do veljave, toda g. Plantiškova nam jo je podala dokaj dobro. Isto velja o Veroniki (gdčna. Cesarec) in o Mariji Magdaleni (gdčna. Zemljič). Kajfež je bil takšen, kakoršen je bil menda v resnici. Poncija Pilata je prav dobro igral g. Hohnjec, prav tako dobro je bil podan kralj Herod (g. Golob). Apostoli so bili brez izjeme dobro posneti. Jožefa iz Arimateje in Simona iz Cirenice sta nam podala dva začetnika povoljno. Farizej Jakim (g. Koželj) nas je s svojimi pogledi dobro poučil, kako znajo farizeji zavijati oči, kako znajo postopati in vse zaviti. Poleg Krista najmarkantnejša oseba v tej igri ali bolje v teh slikah sploh je brez dvoma Judež Iškarijot. G. Boc je ena najboljših naših močij. Pogodil je naravno tudi Judeža prav dobro. Povoljno so igrali i vsi ostali, katerih uloge pa so bile sicer več ali manj malenkostne. V tej igri je prišla zopet do veljave naša garderoba in naša scenerija. V splošnem pa smatramo vendar za potrebno, da opozorimo na nekaj nedostatkov glede mask. Svetopisemski Jezus je imel bržčas črne lase in ne plave. Prav tako gotovo je tudi, da so stari židje nosili dolge lase. Ako pa je že ta ali oni nosil krajše lase, potem je pač toliko brezdvomno, da takrat na Židovskem niso poznali naših modernih moških frizur in preč, kakoršne smo imeli tokrat priliko videti pri nekaterih igralcih. Kar se pa Judeža tiče, je bil v licu preveč črne polti. To so nedostaki, ki se dajo s pazljivostjo odstraniti brez truda. In še nekaj! Angelj, ki podaje Jezusu kelih, mora priti od zgoraj navzdol, ne pa od spodaj gori na goro k Jezusu! Umestno bo, igrati pasijonske igre odslej vsako leto. Gledalcev je bilo tokrat okoli 1000.

Mariborski Slovenci in proslava 500 letnice zadnjega ustoličenja koroških vojvod.

Kdo na Slovenskem neki čuti tujčevo pest huje od nas, mariborskih Slovencev? Poleg koroških Slovencev smo mi najbolj izpostavljeni besnim napadom Nemcev, ki silijo z vso svojo politično in gospodarsko močjo vedno huje, vedno dalje v slovensko zemljo, čez meje naše domovine, katere najmočnejši severni branik smo mi. Komaj dve uri hoda nad Mariborom stoje mejniki. Toda ne na narodni meji, tu v Mariboru in v obmestju se bije najhujši boj — tu bo padla odločitev glede slovenske severne meje na Štajerskem. Odtod ta boj Nemcev. da si ohranijo v Mariboru in v obmestju nadvlado, odtod stremljenje nas Slovencev, da tu ne poginemo, marveč se prerinemo naprej do trdnjega stališča. In res! Naše stališče v Mariboru danes ni več tako slabo. Napredujemo. Osobito v zadnjih letih smo izredno napredovali. V nas je mnogo hrepenenja po življenju, hrepenenja po boljšem in častnejšem narodnem življenju. Ta trdna volja je že sama na sebi pol dejanja.

Narod, ki noče poginiti, ampak hoče napredovati, tak narod porabi in mora porabiti vsako prilžnost, da vzbudi v sebi zaspale moči, da oživi svojega slednjega člana, mu vlije narodne zavesti in sploh vsega, kar je treba narodu za daljnje življenje. Takov narod smo Slovenci. In prav posebno še mi v Mariboru. Kaj čuda, da polagamo baš mi največjo pozornost na častitljivo proslavo 500 letnice zgodovinskega dogodka l. 1414, ko je bil zadnjikrat na staroslovenski način ustoličen koroški vojvoda! Že lansko jesen smo opozarjali v Mariborskem kolektoru za l. 1914 na to zgodovinsko slavje. Pisali smo v raznih listih. Osobito v »M. Gl.« smo pisali o tem že precej. Baš na dan 500 letnice, 18. sušca je proslavil naš Sokol ta dogodek. V četrtek dne 16. apr. priredi naše Zgodovinsko društvo v Narodnem domu javno ljudsko predavanje o ustoličenju. Najlepša in najveličastnejša proslava pa bo vsekakor

velika slavnost, ki jo prirede vsa naša mariborska narodna društva v Narodnem domu v nedeljo, dne 19. aprila. To bo akademija v pravem pomenu besede. Dva bisera iz našega slovstva prideta takrat v Mariboru in menda na Slovenskem sploh prvič na oder! Kdo ne pozna Jurčiča, komu je tuj Aškerc? Izobraženec ga pozna in kmet, delavec — vsi ju poznajo! V komur je že zamrl čut do lastne grude, kdor ne ljubi več svojih krvnih bratov in sester, on naj seže po Aškercem Volkunu in oživelo bo v njem pozabljena in udušena narodna zavest znova! Toda kulturnemu življenju se mora pridružiti tudi politično življenje. Že leta in leta smo bili politično mrtvi. Vender, gubati smo se začeli in na tem polju in javni ljudski shod, ki ga sklicuje Narodno politično društvo Maribor za nedeljo dne 26. aprila bo brez dvoma pokazal, da je v letu, ko proslavlja ves slovenski narod 500 letnico ustoličenja, mariborsko Slovenstvo začelo živeti i politično.

Tekom dosedanjih mesecev letošnjega leta smo mariborski Slovenci zadostno pokazali, da 500 letnica zadnjega ustoličenja koroških vojvod ni šla mirno mimo nas. Spomin na davno minule slavne dni našega naroda je vzbudil v nas nebroj spečih močij. Toda še se ni vzdramilo vse. Še več luči nam treba, več, močnejše svetlobe, močne, da prode v slednje srce in vlije vajj tisti čut, ki ga potrebujemo mi Slovenci bolj kot katerikoli drug narod, tisti čut, ki ga imenujemo ljubezen do slovenskega rodu in do slovenske domovine!

Javno predavanje o 500 letnici zadnjega ustoličenja koroških vojvod bi se bilo imelo vršiti minolo soboto v Narodnem domu. Zaradi nenadoma nastalih težkoč pa se je moralo na žalost preložiti. Cenjeno občinstvo blagovoli to oprostiti. Predavanje se zanesljivo vrši v četrtek, dne 16. aprila ob 8. uri zvečer v dvorani Narodnega doma. Priredi je Zgodovinsko društvo. Opozarjamo znova na to predavanje, ki ima biti nekak uvod in priprava na veličastno slavnost 19. tm. Mariborski in okoliški Slovenci! Pridite v velikem številu poslušat zgodovino našega naroda. Kdor ne pozna zgodovine svojega naroda, temu je tuja narodna zavest; narod, ki ne pozna sebe, narod, ki ne proučuje svoje minulosti in ne čisla svoje zgodovine, njemu je sojeno, da pogine! Slovenci, spoznavajmo sebe, proučujmo osobito svojo minolost, učimo se iz nje in — svetlejša bo naša bodočnost.

Najboljši odgovor. Na nekem shodiču v Mariboru se je mariborski nemški odvetnik dr. Mravljak hudoval na nas Slovence, ker vlagamo pri sodiščih slovenske tožbe in predloge. Na precej nelep način je napadal naš narod, ga sramotil. Slovenci! Kaj je najboljši odgovor na tako postopanje? Mislimo, da to, ako v bodoče pri sodiščih vedno le govorimo slovenski zlasti pa, ako slovenski odvetniki in notarji dosledno vlagajo le slovenske tožbe in predloge in če dopisujejo nemškim tovarišem v vseh slučajih izključno slovensko. To bo gotovo najboljši dejanski odgovor na napade nemškega odvetnika, ki živi skoraj izključno od slovenskih grošev.

Naši vročekrvni fantje. Dne 11. prosinca tl. je prišlo v Slovenjivasi (v ptujskem okraju) do prave bitke med domačini in med fanti iz Prepol (v mariborskem okraju). Tekla je seve rdeča kri — sicer je ni bilo toliko, da bi gnala mlinske kamne tri — ampak tekla je in seve na obeh straneh. Razbili so kajpada tudi nekaj in izruli par plank. Minoli terek je okrožno sodišče v Mariboru obsodilo udeležence: Jožefa Peseka na 8, Jakoba Peseka na 6, Antona in Franca Kirbiša, Alojza Žunkoviča in Miho Gojčiča na 5, Antona Žunkoviča pa na 4 mesece težke ječe. Ostala dva obtoženca, Andrej Kirbiš in Matija Pušnik pa sta bila oproščena od obtožbe. Vsi ti fantje so doma iz Prepol. Nemški listi bodo po svoji stari navadi zopet blatili ves slovenski narod radi tega slovenjevaškega dogodka, naših 7 fantov pa pojde v ječo v Maribor. Kaka usoda jih čaka? Žalostna! Zdaj na spomlad bodo morali mariborskim in drugim nemčurkim vinogradnim posestnikom obdelovati vinograde, po zim pa bodo kidali sneg po mariborskih ulicah! Polanci, — Prepolčani so Polanci — so v splošnem telesno krepki in duševno izredno nadarjeni ljudje. Lahko bi bili najboljši bojovníki na našem narodnem polju! Razumljivo je, da se mladi fantje pri vseh narodih radi nekoliko stepejo (tudi pri Nemcih), posebno razumljivo je to pri nas Slovencih, ki smo bolj sveže, bolj vroče krvi kakor pa izmozgani Nemci. Toda čas je, da se naši kmečki fantje vendar že enkrat nauče premagati sebe. Imejte razum, fantje! Ali so vas vaši roditelji rodili zato, da bi posedali najlepša leta svojega življenja po ječah, ali so vas vaši slovenski roditelji zato redili in vzgojili, da bi tlako dejali nemškim meščanom in jim s svojimi žulji, kakor nekdanji sužnji polnili njih nenastitljive mošnje? Ne, menimo, da imajo lepšo, častnejšo nalogo naši fantje. Tega se naj zavedajo in vedno redkejši bodo slučaj, kakoršen je baš navedeni slovenjevaški.

Predavanje g. dr. Ilesiča je spravilo našo policijo nekoliko iz ravnotežja. Seve je to le zasluha slavne ljubljanske policije. Minole dni je namreč mariborska policija po naročilu ljubljanske pri nekaterih tukajšnjih osebah povpraševala radi vsebine Ilesičevega govora. Razumljivo je, da ni ničesar iz-

vedela. Mar misli policija, da so med nami špiceljni? Tisto pa ne! Saj je bilo predavanje prijavljeno! Kajpa da zastopnika vlade ni bilo? Najbrže zato ne, ker naša slavna policija ne zmora niti enega uradnika, ki bi ovladal slovenščino. Naj si pa najmejo inteligentnejše, nadarjenejšje uradnike, ki se bodo naučili slovenski. Seve to ne pojde lahko, saj je znano, da se Slovenec prej nauči sedem jezikov kakor Nемеc enega. Pomilujemo zato res prav globoko našo ljubo mariborsko in pa ljubljansko še ljubšo ljubljansko policijo! Možakarji na našem magistratu se nam pa še prav posebno usmilijo, ker se sedaj ubijajo vsi do zadnjega s tem, kaj pišejo slovenski časniki. Pokupili so namreč množico naših listov in sedaj študirajo in tuhtajo — No, končno bodo izpoznali, da to, kar je govoril dr. Ilesič, državi ni škodljivo in da vse to, kar zasleduje dr. Ilesič ne skrbi naše vlade popolnoma nič, še mnogo manje pa kako policijo!

Veliko slavnost v proslavo zadnjega ustoličenja krotanskih vojvod prirede pod pokroviteljstvom Zgodovinskega društva vsa mariborska narodna društva na belo nedeljo popoldan v mariborskem Narodnem domu. Na vspejdu so godbene točke, petje, slavnostni govor, uprizoritev Aškercovega »Kneza Volkuna« in Jurčičevega »Tugomerja« (le 5. dejanje). Slavnost bo zaključila živa slika. Več o tej veliki slavnosti priobčimo v prihodnjem »Mariborskem Glasniku«.

Studenci. Minolo nedeljo je tukaj umrl 55 letni pekovski mojster Henrik Mulec.

Nov slovenski urar v Mariboru. Na Tegetthoffovi cesti št. 30 se je naselil nov slovenski urar g. Lovro Stojec, ki ga našemu občinstvu toplo priporočamo.

O praznikih naj ne pozabljajo Slovenci, posebno pa oni v Mariboru in v drugih nemškutarskih krajih, da je naša narodna dolžnost podpirati slovenske trgovce in obrtnike. Zahajajte v narodne gostilne!

Preveč zdravila nakrat je zavžil minolo nedeljo delavec Tomaž Lipko. Nekoliko za tem je izdihnil. — **Na operaciji je umrl** minoli ponedeljek v Gradcu Adolf Černe, sin mesarja Ivana Černeta (sosedo Narodnega doma). Bil je šele 27 let star.

Cerkveni koncert v Stolni cerkvi. Minoli petek, 3. aprila, je priredilo Cecilijansko društvo koncert v Stolni cerkvi. Proizvajal se je oratorij »7 besed odrešenikovih na križu«.

Škriatico ima v Mariboru še vedno 5 oseb.

Avtomobilna nezgoda. Jožefa Muršec je že 61 let stara in si služi svoj kruh s tem, da hodi premožnejšim ljudem po mestu za malenkosten zaslužek streč. Stara je že in kakor je to pri takih ljudeh že navadno, raztresenih mislij je že in nekoliko tudi slabo sliši. V četrtek, 2. aprila popoldne je šla nič hudega sluteč po Gosposki ulici. Tu pridrvi iz Grajske ulice v Gosposko nek avtomobil. Muršec avtomobila ni pravočasno zagledala in se mu je prepozno izognila. Prišla je pod voz. Zlomila si je pri tem več reber in desno roko. Očividci pravijo, da je šofer (voznik) prenašlo zavil v Gosposko ulico. Proti šoferju je uvedeno kazensko postopanje in bo sodnija dognala ali in koliko krivde zadene voznika, koliko pa Muršec samo.

Javno kopaljšče. Poročali smo že njega dni, da je mestna občina kupila Denclovo kopaljšče v Kopaljški ulici. Občina je dala to in ono popraviti. Kopaljšče se je deloma otvorilo prometu danes dopoldne.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Iz Maribora nam poročajo o našem točnem Senekovičevem pogrebem zavodu sledeče: Vaš Senekovič dela kupčijo tudi v Mariboru. Tako je prevzel te dni v Mariboru pogreb neke ženske, ki je umrla v bolnišnici. 5. aprila ob 4. uri popoldne bi naj bil pogreb, ki ga je prevzel Senekovič. Pogrebci so prišli, Senekoviča in njegovega voza pa ni bilo. Tudi duhovnika ni bilo. Sorodniki rajne so šli v magdalensko župnišče povprašati, kaj to neki pomeni. Župnik jim je razložil, da ne pojde blagosloviti in se ne udeležiti pogreba, ker si Senekovič pač daje mastno plačati pogreb, da pa ostaja župniku dolžan pristojbine in da mu dolguje zaslužek že za par pogrebcev. Končno je vendar prijedral Senekovič s svojim vozom pred bolnišnico. Mislil je, da bo vse šlo lepo po starem. Toda ni šlo! Moral je plačati magdalenskemu župniku vse pristojbine, nakar se je vršil pogreb v redu. No, tako so se Mariborčani nekoliko pozabavali na račun našega ubogega Senekoviča!

Trgovec A. Starkel v Mariboru je prišel leta 1912 v konkurz. Dolgovi so znašali čez 180.000 K, pokritja pa je bilo komaj kakih 5000 K. Okrožno sodišče v Mariboru se je prepričalo, da je prišel Starkel samo vsled svoje lahkomišelnosti in vsled potratnega življenja v konkurz in ga je zato obsodilo na 3 tedne strogega zapor. No, sedaj pa se mu je izpremenila kazen strogega zapor v čisto navadni hišni zapor.

Inserate za »Mariborski Glasnik« sprejema g. Vilko Weixl, trgovec, Glavni trg 22.

»Narodni list« s prilogo »Mariborski Glasnik« se prodaja v Mariboru v trgovinah V. Weixl, Glavni trg 22, I. Weixl, Gosposka ulica 33 in v trafikah v Gosposki ulici. Zahtevajte naše glasilo v vseh gostilnah in kavarnah!

Priporočajo se sledeče tvrdke:

Mestna lekarna pri c. kr. orlu v MARIBORU

Friderik Prull

Glavni trg, poleg rotovža.

Telefon št. 133.

Poštne pošiljatve 3 krat na dan.

Fluid proti protinu 1 K. — **Kapljice** proti želodčnemu krču 40 vinarjev. **Kitajske kapljice** proti zobobolu po 1 K pomagajo takoj pri izjedenih zobeh. — **Mentol**, poraben kot mazilo in kot ustna voda. — **Liniment** odpravlja najhitreje potenje nog.

Franc Pleteršek, zaloga pohištva v Mariboru

Koroška cesta št. 10

priporoča svojo bogato zalogo poltrana in motnega pohištva iz trdega ali mehkega lesa za spalnice, obednice, salone, kuhinje. Divani, otomane, žimnice, mize, stoli in ogledala v izredno bogati izbiri. Domače solidno delo po posebno nizkih cenah. Postrežba točna.

Od 1. marca se nahaja trgovina v Edmund Schmidt-Gasse št. 8 (sedaj Rop).

Specerijsko blago, vino v steklenicah, premog in drva priporoča

A. Vertnik,

Maribor, Koroška cesta št. 17.

Bogata zaloga. Vedno sveže blago.

Odpomagano je! Ni več potrebno

kupovati ali naročevati blago pri tujih neznanih trgovcih. Če želite dobiti dobro in ceno blago za moške in ženske obleke, perilo, pred pasnike, dežnike, ovratnike, posteljno perje itd. obrnite se na

Prvo slov. spodnještajersko razpošiljalnico

J. N. Šoštarčič, Maribor, Gospodska ulica št. 5.

Centriki in vzorci na željo brezplačno.

Slaščičarna EMAN ILICH

Maribor, Gospodska ulica št. 38.

Vsak dan sveže pecivo, ob sezoni sladoled. — Velika zaloga pristaega orientalskega blaga, čokolade, grozdnega sladkorja, kandit, raznih pečov in slaščic.

Naročila za gostije in veselice se točno izvršijo.

Najnižje cene. Solidna postrežba.

Dobro urejeno za trgovce.

Razglednice

velikonočne, umetniške, pokrajinske v veliki izbiri se dobe v papirni trgovini

Ivanke Weixl,

Gospodska ulica 22, Maribor.

Semena

vsakovrstna, kakor travna, deteljna, grah, salata, cvetlice itd. se kupujejo gotovo najboljše v staroznani in že večkrat odlikovani trgovini

M. Berdajs

Maribor, Zofijin trg št. 1 (v gradu).

V zalogi tudi vsakovrstno specerijsko blago in deželni pridelki.

Jak. Vezjak

krojaški mojster, Maribor
Grajski trg (v Gradu)

izdeluje točno in solidno obleke za gospode in dečke po meri in po najnovšem kroju.

Zaloga izgotavljenih oblek po zelo nizkih cenah.

Slavnemu občinstvu v Mariboru in okolici

vljudno naznanjam, da sem upeljal v svojo, poprej Šumenjakovo trgovino raznovrstna, priznana najboljša Onedlinburška nemška semena, kakor garantitano čisto štajersko deteljo, lucerno, vsa travna in zelenjavna semena najboljše kakovosti, po najnižji ceni. Ob enem priporočam svojo bogato zalogo vedno svežega specerijskega blaga. Posebno nudim za velikonočne praznike v nakup zelo lepe rozine kg od K 1'20 naprej, moko št. 0 a K—'88 itd. Kupujem oves vsako množino po 16 do 18 K, pšenico po 20 do 22 K, vinski kamen po K 1'— do K 1'10.

Priporočam se za mnogobrojen obisk z velespoštovanjem

Jos. Šerec, Maribor

Tegetthoffova cesta št. 57

Slavnemu občinstvu iz Maribora in okolice v blagotno znanje, da sva poleg sedajne krojaške in modno trgovine še otvorila drugo

trgovino za izgotovljene ženske, moške in otroške obleke ter vsakovrstno perilo in kravate. Izgotovljene moške obleke že za 36 K, ženske za 30 K. — Umerjene obleke za gospode po najnovšem kroju, elegantno izgotovljene že od 40 K. za dame od 38 K naprej. — Za dobro in solidno blago se jamči. Na zahtevo se izbire franke dostavijo.

K obilnemu obisku vabita najvljudneje

Božič in Lorber, Maribor

Tegetthoffova cesta 23 in 34.

Novosti za spomlad!

Volneno in perilno blago za dame, sukno za gospode v veliki zalogi priporoča

M. E. ŠEPEC, Maribor

Grajski trg št. 2.

Usnje! Podplat!

Nova trgovina!

Matija Naveržnik

naznanja, da je otvoril na Tegetthoffovi cesti št. 16 v Mariboru v hiši odvetnika dr. Rosine trgovino z usnjem, podplati in vsemi čevljarškimi potrebščinami. Izdeluje sam tudi gerne dele obuval in sicer zelo dobro in po izredno nizkih cenah.

Strašna nesreča

za vsakega gospodarja je slaba streha. Stroški za nove drage strehe iz slabega materiala, vedna popravila, požari, uničijo v kratkem najboljšega gospodarja.

Tej nesreči se izogne, kdor si da napraviti

streho

iz zarezane opeke

Opekarne v Račju na Štajerskem.

Ta slovenska tovarna izdeluje tudi druge vrste opeke, strešne in zidne, cevi za drenažo i. t. d. iz najboljše večkrat premete ilovice po najnižjih cenah.

Slovenska brivnica

Maribor, Tegetthoffova cesta št. 22

Juro Gredlič

se priporoča slav. občinstvu za obilen poset.

Izdeluje tudi lasulje, brade itd.

Maskiranje za gledališke nastope po ceni.

Vplačani deleži K 134.800 — Rezervni zaklad K 358.794'95. — Lastno premoženje zadruga K 557.439'47.

POSOJILNICA V MARIBORU

V LASTNI HIŠI V NARODNEM DOMU.

Sprejema hranilne vloge na knjižice in jih obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$ oziroma vloge proti odpovedi po $4\frac{3}{4}\%$

Naložbe v tekočem računu se obrestujejo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama. Posojila se dajejo na zastavo in osebni kredit. — Eskomptujejo se menice ter odpirajo krediti v tekočem računu. Položnice avstrijske in ogrske poštne hranilnice na razpolago brezplačno.

Politično društvo za okraja Sv. Lenart in Cmu- nek je vsem starišem, ki imajo svoje otroke kakor v nemški tako v slovenski šoli pri Sv. Lenartu naročilo predležeti izvod »Narodnega lista«. Vzrok neopravičenemu malikovanju nemški šoli leži v prvi vrsti v nepoznanju. Stariši naj tozadevni članek dobro preberejo in potem sami sodijo.

Nepotrebna potratnost. Pri Sv. Lenartu imamo sedaj neki pogrebni zavod, ki je v rokah Senekoviča. Mož poskuša v vsakem oziru posnemati mestne pogrebne zavode — in to posebno, kar se cenitiče. Tako si je zaračunal za pogreb Dominika Koser, katerega so sicer nesli veteranci, samo za polaganje na oder ter za njegovo spremstvo 340 K. Pogrebni zavod je potreben v mestu, kjer ni sosedov, ki bi izkazali svojemu ljubemu rajnemu zadnjo čast s tem, da ga poneso v grob, na deželji pa je to potratnost in zato nepotreben.

Lep uspeh glavne hranilnice in posojilnice pri Sv. Lenartu. Računski zaključek tega zavoda za leto 1913 izkazuje nič manje kot 2.660 K čistega dobička. Zavod se je ustanovil komaj pred šestimi leti, ko je v stari Posojilnici začel besneti kaplan Bosina zoper vse, kar ni trebilo v njegov rog. Danes smo mu za to njegovo delo hvaležni. Čez nekaj časa bo ta mož morda še obžaloval svoj korak. Razvoj za druge vsaj kaže na to.

Roškarjevo narodnjaštvo in — »Straža«. V Arnuževi krčmi pri Sv. Lenartu so se pogovarjali udje načelstva »Posojilnice pri Sv. Lenartu«. Med njimi so bili dr. Tiplič, Šuman in Kurbus. Menili so se o tem, da bode postavila Posojilnica na svojo hišo drugo nadstropje. Poročali smo o tem že v »Narodnem listu« ter pohvalili misel kot izborna za naš narodni položaj v trgu. Kakor pa izvemo, je Roškar — kakor po navadi proti. Porabil je zato ugodno priliko ter začel na netakten način napadati dr. Goriška, mu očital, da se umešava v notranje zadeve drugega zavoda in mu končno očital narodno izdajstvo, seve ne da bi navedel v čem neki obstoji to izdajstvo. To je pisala ona »Straža«, ki ni imela niti ene grajalne besede za resnično izdajstvo tega Roškarja, ki se je že pri zadnjih občinskih volitvah kot poslanec ustrašil nemškutarjev, prepustil volilno pravico Hranilnice njeni usodi, dočim sta prišla nemška poslanca Wastian in Malik iz Dunaja na pomoč, čeravno msta imela nobene volilne pravice. Trdovratnost, s katero se upira ta mož vsakemu zidanjju pri Sv. Lenartu, pa postaja čim dalje bolj sumljiva. Znano je, da ima gospa Sarnic svojo hišo jako drago na prodaj. Jasno je, da bi na mah padle cene najemnih hiš, če se odpomore pomanjkanju stanovanj. Hiša je last tiste gospe Sarnic, ki se je upala zahtevati od svojega najemnika Senekoviča pismeno izjavo, da se v njeni krčmi nikdar ne sme vršiti slovenska veselica. In zato gre ta naš (?) slovenski poslanec v ogenj in očita drugim narodno izdajstvo? Če bode količkaj mogoče, mu bomo prav pošteno zasolili skomine po velikih provizijah.

Iz Sevnice nam prihajajo vesele novice. Poroča se nam, da se ta odlični trg v narodnem in družabnem oziru vedno bolj prebuja. Ciril-Metodova podružnica je nabrala lani okoli 700 K; 400 K je dobila glavna družba, 200 K se je dalo sevnški šolski

kuhinji. Lepo petje goji marljivi »pevski odsek«. »Sokol« je osnoval iz svojih vrst dramatični odsek. V Simončičevo dvorano je prišel nov lep oder — in marljivi diletantje bodo na njem na velikonočni ponedeljek zvečer prvič igrali. Pripravljajo se tri zanimive enodejanke. Občinstvo je povabljen, da se predstave mnogoštevilno udeleži.

V St. Vidu pri Planini je obhajal 1. aprila 25letnico župnikovanja g. Anton Ribar.

Iz Kozlega. Oktobra minulega leta sta se v Polju skregala zakonska Dobrina. Kregu je sledil pretep, pri katerem je dobila žena s polenom več udarcev po glavi. Od tistega časa je začela noretiti in je prišla tako daleč, da so jo morali spraviti 26. marca v deželno norišnico. Mož se bo imel pred celjsko okrožno sodnijo zagovarjati.

Iz Kozlega. V Viršanju so se na tiho nedeljo stepli fantje Hernalvs, Tacer in Bah z zidarjem Čepinom Jurijem. Vrgli so zidarja na tla in ga strahovito nabili. Drugo jutro so našli Čepina na senu mrtvega. Omenjene tri fante so že orožniki odgnali v zapor.

Velikonočno streljanje. Streljati se sme sedaj sicer le z dovoljenjem občine, oziroma c. kr. okr. glavarstva, streljalo se bo pa v kljub temu veliko iz možnarjev in pištol. Proti streljanju bi ne imeli nič, saj je kaže praznično veselje; ali koliko nesreč se zgodi vsako leto! Fantje, bodite pametni in previdni, očetje, skrbite, da ne bodo vaši sinovi kruljavji hodili po svetu!

Iz Svetinji pri Ormožu. Naš »dragi« župnik ne bo imel vsled »drage« pravde z nadučiteljem nič kaj veselih praznikov. Ne vemo, če ni moral še klobas iz »tünjke« prodati, da plača stroške, ki jih je čisto sam zakrivil. Ako bi živel v miru z vsemi ljudmi, kakor se to za mašnika edino spodobi, pa bi ga vsi radi imeli. Že za navadnega človeka ni lepo, če drugim čast krade, kaj še le za študiranež!

Sokolske vesti.

Vaditeljski zbor CSŽ. je imel v nedeljo, dne 20. sušca tl. svojo prvo letošnjo sejo. Izvoljen je bil podnačelnikom in nadzornikom župe br. Vilko Kukec iz Žalca, zapisnikarjem vad. zbora br. Moškon iz Celja. — Nameravani župni vadbeni tečaj se ne vrši. Mesto tega bode prirejalo celjsko okrožje zase in Brežiško zase okrožne sestanke. — Župni zlet se vrši dne 14. junija tl. v Brežice. — Na vsesokolskem zletu v Ljubljani nastopi župa s skupinami na orodju. — V kratkem izide župni vestnik z navodili za zlete. Br. odborniki društev se prosijo, da nabirajo v svojih krajih oglase za župni vestnik.

Br. sokolskim društvom CSŽ. se naznanja, da začne br. župni nadzornik Kukec takoj po Veliki noči z obiskovanjem društev. Prihajal bode ob telovadnih dnevih, naznanjenih v sokolskem koledarju.

Bratje, kupujte sokolske razglednice! Ob Veliki noči, ko kupujete razglednice za voščila, spomnite se, da imamo celo vrsto razglednic, katere dolžnost nam je kupovati. Tako imamo: zgodovinske in zletne razglednice, katere je izdala Slov. sok. zveza za kritiče stroškov vsesokolskega zleta v Ljubljani, dalje je založil in izdal pred kratkim žalski Sokol

krasne razglednice, posnete po živih slikah (razpošilja se serija, deset kom. za 1 K); Celjski Sokol prodaje več vrst razglednic v prid Sok. doma v Celju in tudi druga društva imajo svoje razglednice. — Torej, ne podpirajte tujcev ampak svoje lastne fonde!

Prihodnji sestanek celjskega okrožja CSŽ. je v nedeljo, dne 26. tm. ob pol 2. uri v Žalcu. Bratje vaditelji, ne pozabite nanj kakor zadnjič!

V Celjskem Sokolu se je zopet oživela vrsta starejših bratov, ki telovadi vsak terek in četrtek od 8.—9. ure zvečer. Bratje, ki se že ne udeležujete telovadbe žrtvujte dve uri na teden Sokolu in svojemu zdravju ter pridite v krog »starejše vrste«!

Beleške.

Za predsednika »Slov. Matice« je bil v ponedeljek zopet soglasno izvoljen naš štajerski rcjak prof. dr. Hešič.

Občinske volitve v Gorici so končane. O lepem številu slovenskih glasov v 3. razredu smo že poročali v zadnji številki. V drugem razredu so dobili slovenski kandidatje po 288, laški po 590 glasov; v prvem razredu so dobili slovenski kandidatje po 149, laški po 350 glasov. Laški kandidatje pa niso dobili samo laških, temveč tudi nemške glasove in so edino s pomočjo istih zmagali. Te volitve so pokazale, da Slovenci v Gorici repretano napredujemo in da ni več daleč dan, ko bo to mesto popolnoma v slovenskih rokah.

Slovensko planinsko društvo je imelo dne 4. tm. v ljubljanskem Narodnem domu svoj redni letni občni zbor. Dohodkov je imelo lani društvo 150.475 kron, izdatkov 148.309 K. Čisto premoženje društva znaša sedaj 124.499 K. Za predsednika je zopet izvoljen dr. Tomišek, za tajnika Hauptman in za blagajnika Šusteršič (pa seveda ne deželni glavar Šusteršič).

Hmeljarji!

Uporabljajte v svojo lastno korist
umetna gnojila edino
od domače trvdke
Vinko Vabič, Žalec.
Za odstotke so garantira.
Najnižje cene! Zahtevajte cenik!
Na željo ugodni plačilni pogoji. 112 2-2

Za Velikonočne praznike

se Vam nudi v gostilni
„PLETERSKI“ na Bregu pri Celju
pristen

Refoško in dolenski cviček

se dobi edino-le pri
dalmatinski vinarni

J. Matković

Glavni trg 8 Celje Glavni trg 8

Zahtevajte cenik in vzorce!

Močna, okusna in zdrava dalmatinska vina

Slikar in pleskar v Celju
Graška cesta 43
prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor slikanje sob, cerkev, gledaliških odrov, čr. oslikarstvo na steklo, les. Zmerne cene.

V. BEVC

Celje Na debelo Priporočava svojo bogato založeno zalogo z galanterijskim in modnim blagom. Postrežba točna.

Prica & Kramar

Celje Na drobno Za spomlad otročje vozičke in igrače. — Novost kravati in sraja. Cene zelo nizke.

SIROLIN "Roche"
Prsne bolezn, oslovski kašel, naduha, po influenci.
Kdo naj jemlje Sirolin?
1. Vsek, ki trpi na trajnem kašlju lažje je obvarovati se bolezn, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašlarom bronkijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znafno olahča naduha.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počufek.

Se dobi v vseh lekarnah & K. u. —

Davek na špirit!

Vsled kolosalnega zvišanja davka na špirit, katero je stopilo v veljavo že s 1. februarjem, je potrebno, da si izdelujete vse špiritose sami. Oni, ki si hočejo to izdelovanje po praktični metodi urediti in si s tem mnogo prihraniti, naj se, takoj obrnejo pod šifro „Veliki prihranki 4851“ na anončno ekspedicijo M. Dukas Nachfg., A. G. Dunaj I/1, Wollzeile 9. — Dotična tovarna pošlje takoj strokovnjaka zastoj na lice mesta. 20-5

Največja iznajdba nove dobe

je žepna ura za gospodo „Concurrerzi“ s pravim švicarskim kolesjem, 30 ur idoča, z emajlno številčnico, lepo graviranim okrovom, z 10-letno garancijo K 390, 3 komadi samo K 1050. — Če ne ugaja, denar nazaj. — Na zahtevo pošljem gratis in franko ilustr. katalog ur, zlata, srebra, urnih delov, vseh vrst orodij, godbenih in galanterijskih predmetov. 16 12-9

F. Pamm, Krakov, Zielona-ul. 3-7 (Avstrija).

Bratje Slovenci,

kupujte kanafase, platno za vsake vrste perilo, blago za obleke, barvano platno, druke le pri češki firmi

Jaroslav Kocián, tkalnica
Cerveny Kostelec, Češko.

40 metrov ostankov kanafasa, blaga za obrisače, platna ali druka pošiljam za K 24— proti poštnemu povzetju. 55-9

Kakršna gnojitev taka žetev!

Tomasova žindra

znamke zvezde

preizkušeno in poceni fosforno kislino umetno gnojilo za spomladansko setev. Gotov učinek! Visok donesek! Tomasova žindra zajamceno čiste in polno-odstotne vrste prodaja v plombranih z označbo odstotkov in varstveno znamko opremljenih vrečah 50—51 10-9

veletrgovina „MERKUR“
P. Majdič v Celju

kjer je prodajališče trdka Thomasphosphat-fabriken, G. m. b. H., Berlin W. 35.

Priporoča se tudi bogata zaloga vsakovrstne železnine kakor: palično železo, jeklo, pločevina, žica, bodeča žica in mreže za vrtno ograje, okovje za stavbe, traverze, cement, trstje, strešna lepenka, vodovodne cevi, vse vrste poljedeljsko orodje, trske škarje, gumi za cepljenje trte, škropilnice za vinograde itd. vse najboljše kakovosti po najnižjih cenah

na debelo in na drobno.

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:
1 kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K, bolj-šega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhaštega 5 K 10 h; 1 kg aefinega, snežnobelega, puljenega 8 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, šnega 10 K, naj-finejši praf puha 12 K. — Kdor vzame 5 kg, 56 dobi franko. -9

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, porčica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavnikoma, vsak 60 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhaštim posteljnim perjem 16 K; napol puha 20 K; puha 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 3 K, 3 K 50 h, 4 K. — Pernice 900 cm dolge, 140 cm široke K 18—, K 14-70, K 17-80 in K 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4-50, K 5-20, K 5-70; podpernica iz močnega rižastega gradna, 180 cm dolga, 116 cm široka, K 12-80, K 14-80. Razpoš-ljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovo-ljeno je zamenjati, za negajajoče se povrne denar.

S. Benisch v Dešenici, števil. 773 Češko.

Bogato ilustrirani ceniki zastoj in franko.

Slikar in pleskar

prevzame vsa dela dekoracijske, sli-karske in pleskarske stroke, katera izvršuje v krasnih in najmodernejših vzorcih.

Postrežba točna in solidna.
Cene brez konkurence.

M. DOBRAVC
CELJE, Gosposka ulica 2.

Mariborskim Slovencem

se priporoča za naročila najfinejših oblek

Maks Zabukovšek v Celju

Na željo bi obiskoval tudi stranke v Mariboru. Moja obrt obstaja v Celju že več let in ima svoje naroč-nike v najboljših krogih mesta Celja in cele okolice.

Razširjajte Narodni List!

Trgovina s špecerijskim blagom	Solidna postrežba!	Trgovina z moko in de- želnimi pridelki
Po prepričanju mora vsak pripoznati, da imam za- nesljivo kaljiva semena, n. pr. jamčeno domačo deteljo, nemško deteljo,	J. Ravnikar Celje Graška cesta 21	peso, rumeno in rudečo, travo, sploh vsa poljska semena, kakor tudi vrtna in cvetlična semena od znane trdke Mautner.
Glavna zaloga vrvarskega blaga	Vedno sveža žgana kavo	Glavna zaloga oljnatih barv

Kdor hoče za 6 v kupiti škatljico, naj zahteva iz- ključno svalčnični papir

„Ottoman“

32 c

Goričar & Leskovšek, Celje

Graška ulica št. 7 Rotovška ulica št. 2.

Spomladna in poletna sezona:
Nahrbtniki (Rucksäcke) v veliki izberi po raznih cenah.

Čaše iz papirja in aluminija.
Za veselice: konfeti, serpentine, pa- pirnati krožniki, servijete.

Lampijoni, predmeti za šaljive pošte in srečolove. 92-8

Tovarniška zaloga šolskih in pi- sarniških potrebščin.

Lastna zaloga ljudskošolskih zvezkov in vseh tiskovin za urade.

Nagrobni venci in traki.
Dopisnice Savinjskih planin in druge.
Zaloga različnega papirja.

Solidno blago. Nizke cene. Točna postrežba.

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po od dneva po vlogi do dneva dviga ter pripisuje obresti vsakega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vsigateljem. Za varnost vlog jamčijo okrajci: Smurje, Šo-

4¹/₂ 0/0

stanj, Sevnica, Vrnsko in Gornji- grad in rezervna zaklada, katera znašata že nad 350.000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne svote v obče-ristne in dobrodelne namene za gori navedene okraje. 43-8

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za napravo potov 5.000 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 12.000 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 6.000 K, hranilnico ustanovivšim okrajem izplačalo okolo 45.000 K za dobrodelne namene, skupno tedaj nad 100.000 K. Sprejema tudi hranilne knjižice drugih, posebno ne-slovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.

Ob koncu sezone dramatičnega društva v Celju.

Piše Vinko Vošnjak.

I.

Redne slovenske predstave datirajo v Celju od takrat, ko nam je Posojilnica postavila naš Narodni dom in s tem ustvarila kulturno središče celjskih Slovencev, saj so še dandanes pod eno streho skoro vsa slovenska društva. Ko so se nam zaprla vrata nemškega gledališča, so se nam odprla druga — ne ravno tako sijajna, vendar zadovoljiva.

Pomen dramatičnih predstav so spoznali Slovenci že v svoji prvi dobi razvitka. Kakor nam kaže domača zgodovina, so tudi že takrat cenili dramatik, saj je skoro ni bilo večje slavnosti, da se ne bi uprizorila tudi kaka igra. Predstave, in naj si bodo tudi diletantske — so velika privlačna sila, stla, ki pritegne maso, tudi nerazsodno, ki ji govori slovensko, ki ji kaže, da tudi Slovenec še živi. — V prvi dobi so imele predstave le nacionalen pomen, dovesti kolikor mogoče ljudi v Narodni dom, jih učiti ljubiti svoj narod, da se ojačijo naše vrste. — In res! Naše vrste so postale močnejše — naraščale so dan na dan, a sorazmerno je raslo tudi zanimanje za gledališče, ki je postalo že nekaka kulturna potreba. Iz malih začetkov se je razvil pri nas diletantski oder, ki je pač v ponos celjskemu Slovenstvu.

S posebnim zadovoljstvom gledamo ob koncu leta na ravno minulo sezono. Kdor je v vednem stiku s tem društvom, ta bo vedel prav oceniti to delo, ki se je izvršilo, ta bo vedel ceniti žrtve posameznikov.

V letošnji sezoni smo imeli redne predstave vsakih 14 dni, kar dovolj jasno izpričuje, da je društvo smatralo svojo nalogo za resno; o uspehih tega dela pa naj sodi občinstvo!

Na občnem zboru Dramatičnega društva leta 1913 — se je sklenila z mariborskim bratskim društvom pogodba, ki vsebuje: Celje in Maribor imata skupnega režiserja v osebi prejšnjega ljubljanskega igralca Josipa Moleka — in plača vsako društvo sorazmerno stroške, naraščajoče iz tega. Režiser je vedno teden pred predstavo v istem kraju in tudi dnevi so se razdelili za Celje in Maribor skupno in sicer tako, da ni nihče oškodovan. Ta pogodba se je po dolgem boju podpisala — in letošnja sezona nam je pokazala, kako so imeli oni prav, ki so to idejo propagirali. Nastopila je za nas čisto nova era.

Naš oder, ki je tako majhen in ima v tehničnem oziru toliko nedostatkov, naše kulise, ki so tako revne, da je človeka sram, ko jih pogleda — in vendar smo imeli včasih tako okusno scenerijo, da bi res ne verjel, da je sestavljena iz koscev naših podrtij... Zatorej na tem mestu vnovič opozarjam našo posojilnico, naj vsaj malo seže v žep in žrtvuje za kulise. Ko se dandanes žrtvuje za vse mogoče namene, naj se enkrat tudi spomnijo gospodje iz odbora, ki so vedno pri predstavah in vidijo našo revščino in naj podarijo bosemu beraču vsaj raztrgane čevlje. Ta prošnja menda ne bo klic v puščavo...

Prva in najtežavnejša naloga društva je bila ustvariti si repertoar, ki bi zadovoljeval občinstvo in blagajnika. Težavna je bila ta naloga vzbog tega, ker ni bilo dobiti primernih iger nikjer. In tako se je moralo sukcesivno — od igre do igre pridobivati material. In vkljub tem težkočam je imel odbor še vendar srečo v izbiranju iger. Vrstile so se burke in drame, druga za drugo, ker je bilo društvo mnenja, da da s tem vsakemu nekaj. Ta ideja se je izkazala med sezono še za precej izvršljivo, le žal ne vedno zadovoljivo. Vmes so se igrali tudi enkrat »Legionarji«, pri katerih je sodelovalo tudi naše pridno pevsko društvo. Dvorana je bila polna, navdušenja preveč! Da bi na našem odru desetkrat samo legionarili in rokovnjačili in krivo prisegali, tega menda tudi najrazboritejši zagovorniki samih ljudskih iger ne bodo zahtevali od nas. S tem pa še ni dan izgovor, da, če se ne igra samih ljudskih iger — da nas taisti počaste s svojo odsotnostjo. Ravno na ta način pokažejo, da ne razumevajo vzvišenega in vzgojevalnega pomena odra. Društvo samo ceni ljudske igre in jih, v kolikor mu je izvedljivo, tudi uprizori.

Prvič letos si je izbralo društvo repertoar, ki je bil obenem repertoar večjih odrov. Danes se ne more noben Slovenec več izgovarjati, češ — naši igrajo samo stare stvari — zatorej sem prisiljen pohajati v nemško gledališče. Ta izgovor ne drži več in naj si ga zapomnijo oni malomarneži, ki nosijo svoje krone nemški Taliji...

Na sporedu je bil letos z večjo stvarjo prvič Herman Sudermann. Kdor pozna količkaj nemško dramatsko literaturo, ta ve, kaj pomenja Sudermann kot dramatik in tudi ve, da je diletantskim odrom skoro nemogoče dostojno izvesti njegove drame, ki so pisane s tako rutino in tehniko, da jih najdemo enakih malo v sodobni dramatski literaturi. In vendar ste v Celju obe igri uspeli nad vse pričakovanje dobro. Kdo se še ne spominja na »Čast« in enako na »Tiho srečo«? Društvu se je očitelo, da ljudje tega ne bodo razumeli in vendar je bilo razpoloženje pri obeh igrah izborni in tudi obisk ne preslab. —

Pa da navedem igre po vrsti. Igralo se je: 1. Charleyeva teta, burka, ki jo v pustnem času uprizorjajo vsi večji odri in kdo se v Celju ni iz

srca nasmejal namišljeni tetki in starima snubcema? 2. Mladost. Drama Maksa Halbeja. Drama je zbudila na neki strani odpor, ki se je pojavil tudi v časopisu, a še danes ne vem zakaj. Drama, visoka pesem ljubavi in verske strpljivosti, pač ne pohujšuje nikogar, ki je čistega srca! Tudi dijakom nižjih razredov je bil obisk te predstave prepovedan. Tudi ne vem zakaj! 3. V dolini. Ta španska drama je ena najlepših sodobne španske literature. V Celju se je izvedla na način, ki zasluži občudovanje. 4. Dva srečna dneva. Burka iz tovarne Kadelburga in Co., pri katerih naj človek ne misli ničesar — a smeja se vendar mora. In smeja je zbudila ta igra dovolj. 5. Če frak dobro pristojna — veseloigra, ki nam razodeva, kak je krojaški pomočnik s pomočjo fraka in bistre glave postal minister. Lepa satira na današnje korumpirane politične razmere. 6. Čast — drama, ki je vkljub vsem težkočam izborni uspela. 7. Legionarji — narodna igra, ki smo jo na celjskem odru videli že večkrat, a vedno pri polni dvorani. Igrala se je ta igra v Celju morda že boljše kot topot. Zakaj — ? 8. Ubogi možiček — veseloigra. Gostovalo je mariborsko dramatično društvo in doseglo v Celju popoln uspeh, moralčen in gmoten. Za ta večer smo našim Mariborčanom hvaležni. Do svidenja v prihodnji sezoni! 9. Tiha sreča — H. Sudermann, ki je enako kakor »Čast« zbudila pri prisotnikih občudovanje. Kot jubilejna in zadnja predstava se je uprizorila kot benefična našega režiserja Jos. Moleka, ki ima ne malo zaslug za celjski oder, »Tihotapci« — vaška komedija, katero je občinstvo že radi režiserja z veseljem in zadovoljstvom sprejelo.

Torej evo vam letošnja sezono! Menda ne bo nihče, ki ne bi pritrdil velikemu razvoju društva — a kdor se čuti boljšega, naj prime kamen in ga vrže na nas...

Očitane, ki ga podpisem sam s polnim imenom, da se igra premalo slov. iger — zavračam z mottvacijo, da primernih iger nismo dobili nikjer in smo se večkrat morali zadovoljiti s tem, kar smo dobili.

Tudi je dramatično društvo vrnilo obisk Mariborčanom. Proizvajala se je Sudermannova »Tiha sreča«, ki je izborni uspela. Občinstvo je bilo navdušeno — vkljub abstraktnosti drame same.

Istotako je društvo sodelovalo pri različnih prilikah, kakor pri oktobrskem slavju z »Na mostu« in na Silvestrov večer z »Gospodom nadzornikom«.

Za diletantski oder za eno sezono skoro preveč. Naj izpregovorim tudi besedo o naših igralcih. Nočem hvaliti nikogar, saj bi bila vsaka hvala le delno priznanje tega, kar so nam dali v sezoni. Tega vrniti jim pač ne moremo.

Sorazmerno z izboljšanjem repertoarja, so se izboljšale tudi naše moči, tako, da smemo danes res zreti s ponosom na naš oder. Človek, ki uživa in gleda — bi res ne verjel, da ima pred seboj diletante — temveč igralce od poklica. Naši igralci nastopajo s takšno rutino, da je veselje. Zatorej vam vsem prisrčna hvala!

Za društvo in predstave sta se najbolj trudila ga. Ela dr. Kalanova, ki je obenem naša najpridnejša igralka in naš navdse pridni in marljivi g. prof. Mravljak. Ne bom recenziral in prežvekaval kritike — saj ste itak tekem sezone čitali vsi! Omenim pa naj še dame: ga. dr. Kukovčeva, ga. Založnikova, gđč. Marta Hrašovec, Jožica Gregorin, sestri Mirnikovi in Kokotovi, Fini Tomazina, Vidmarjeva in druge; med gospodi Miloš Štibler, naš najboljši igralec — ponos celjskega odra, Salmič, Stanko in Kamilo Gradišnik, Tonče Kurnik, dr. L. Brunčko in drugi. Vsem tem bodi za njihov trud izrečena prisrčna zahvala. Ostanite zvesti odru — peljite ga po začrtani poti naprej do jasnih višin...

O našem režiserju in o mislih za bodočo sezono spregovorim prihodnjič. Pohvalno omeniti moram tudi našega soufleurja g. Gorišeka.

S tem bi bila na kratko začrtana letošnja sezona. Nisem podal vsega, a zadosti, da si ustvarite pojmi društvenega dela.

Ti občinstvo pa, ki si uživalo — pristopi k dramatičnemu društvu kot plačujoč član, da pomagaš kriti našemu blagajniku letošnji deficit. — Obenem bi opozarjal občinstvo, da podpira vsako stremljenje društva, da se bo taisto lahko vzpenjalo više... više...

V Celju, 31. marca 1914.

Kmetijski vestnik.

O GNOJENJU Z DUŠIKOM S POSEBNIM OZIRANOM NA APNENI DUŠIK.

Po vsaki letini se zemlji jemljejo večje množine živil, posebno kalija, fosforove kisline, apna in dušika. Izmed navedenih živil je dušik najvažnejši. Med tem, ko zamore zemlja ohraniti fosforovo kislino za vse čase, kalij in apno pa vsaj za nekaj časa, se v njej dušik razgubi, to se pravi, dušik se v zemlji ali pretvori v soliter, kateri se poda v najnižje plasti zemlje, kamor korenine ne pridejo, ali pa se dušik pretvori v plinovo telesno, katera izpuhti iz zemlje neporabljena; to se zgodi zlasti v peščeni zemlji, katera se prav hitro in lahko izpere in prezrači. Pač se najdejo zemljišča, katera imajo v sebi prav obilo dušika, to so močvirnata tla, v katerih se nabirajo vsled naravnih okolščin velike množine organskih tvarin, oziroma dušika.

Vsa naša zemljišča imajo prav malo dušika; temu nasproti pa stoji dejstvo, da rabijo rastline to živilo v veliki množini. Treba je namreč vedeti, da sestoji rastlinska beljakovina, to je ona tvarina,

katera povzročuje rast in dá rastlin življenje, iz najmanj 18—20% dušika. Izmed vseh začetkoma navedenih rastlinskih živil, potrebujejo rastline največ dušika.

Zanimivo za vsacega kmetovalca je vedeti, da se na naši zemlji ne nahaja vezanega dušika v brezmejni množini, ampak, da je ta množina omejena. Zaloga čilskega solitra v Južni Ameriki je proračunjena na 50—60, po drugih računih na 100 let. Če se pa uvaža dejstvo, da se od leta do leta poraba solitra zvišuje, če se pomisli, da bodo v teku prihodnjih let začeli tudi Amerikanci, Rusi, Japonci in Kitajci rabiti čilski soliter, potem smelo trdimo, da bode zaloga čilskega solitra še prej pošla, kakor je bilo povedano. S pomanjkanjem solitra se bode pa vzdigovala njegova cena in znalo bi se zgoditi, da bi se cena čilskemu solitru tako dvignila, da bi se kupovanje ne izplačalo — ne rentiralo.

Zelo velika zaloga dušika se sicer nahaja tudi v premoži in nam je na razpolago. Premog je namreč rastlinski ostanek davno minulih dob, v katerem se je rastlinski dušik še ohranil in katerega dobivamo v obliki žveplenokislega amonijaka povodom izdelovanja koks. Le-ta se najbolj rabi v plavžih za raztopenje železnih in drugih rud. Če se pa pomisli, da bode v doglednem času pošla zaloga čilskega solitra, tako je lahko verjetno, da tudi žveplenokislega amonijaka ne bode mogoče v toliki množini izdelovati, da bi le-ta zadostovala vsem in vedno rastočim zahtevam po dušikovih gnojilih.

Vso prizadevanje kemije in tehnike je torej, najti nova dušikova gnojila. Učenjaki so si prizadevali, dušik zajemati iz največje zaloge na zemlji — to je iz zraka, kateri sestoji — kakor znano iz 1/5 dušika, 1/5 kisika in nekaj malega ogljenčeve kisline. Da si predstavimo, kolika množina dušika je v zraku, bodi povedano, da ga je nad 1 ha zemljinoga površja toliko, kolikor ga cela Nemčija v enem letu potrebuje. Ker pa površje naše zemlje zavzame mnogo milijonov ha, potem tudi lahko trdimo, da je zaloga zračnega dušika neizmerna. Ker so pa naši kemiki našli pota, po katerih se zračni dušik na ugoden način dobiva in veže, ni se nam treba bati, da bi nam in našim naslednikom kedaj zmanjkalo dušikovih gnojil.

Kako se torej dobiva zračni dušik, da nam služi v gnojilu? — Teh načinov je več, vendar sta le dva, o katerih hočemo tu govoriti.

Potom električnih isker se namreč nekaj zračnega dušika spoji s kisikom; ta spojina se pretvori v solitrovo kislino, ki s z apnom pomešana pretvori v apneni soliter, ko smo mešanici poprej odvzeli potom parjenja vodo. Ta industrija pa se je le v Norvegiji obnesla, kjer imajo v proizvodnjanje elektrike obilo vodnih sil; ta apneni soliter se imenuje tudi norve-soliter. Mi pa, kateri ne razpolagamo z vodnimi silami, smo se poprijeli pa drugega pota, kateri nas dovede do apnena dušika, in po katerem potu zamore z isto silo, kakor pri apnenem solitru, štrikrat več dušika iz zraka dobivati. Vsled tega je apneni dušik že leta in leta najcenejšo dušikovo gnojilo.

Dobava apnena dušika temelji na sledečih načelih:

Ako se namreč čez fino razdrobljen in blizu na 1000° C segreti kalcijev karbid, t. j. mešanica apna in oglja, napelje dušik iz zraka, tako se kalcijev karbid zveže z dušikom in tvori apneni dušik, kateri se po ohlajenju zmelje v fino moko. Da se zamore zračni dušik ločiti od kisika, treba najpoprej zrak pretvoriti v tekočino, iz katere se potem potom destilacije loči dušik od kisika. Ta način ločitve je iznašel prof. Linde.

Sedaj pa hočemo preiti k pravemu predmetu današnjega predavanja, o vzorabi apnena dušika kot gnojila.

Pred vsem hočemo govoriti o učinku apnena dušika, potem hočemo ta učinek primerjati z učinkom čilskega solitra in žveplenokislega amonijaka.

Apnena dušika se izdelujeta dve vrsti in sicer ena, ki ima 15—17%, druga pa, ki ima 18—21% dušika v sebi. Vsled tega se da apneni dušik prav lahko primerjati čilskemu solitru in tudi žveplenokislemu apnu; ob enem se pa tudi lahko dokaže, da je procent dušika v apnenem dušiku precej cenejši, nego li v čilskem solitru, oziroma v žveplenokislem amonijaku.

Poleg dušika se nahaja v apnenem dušiku še 60—70% apna. Dušik v apnenem dušiku je v vodi raztopljiv, vendar ga dež ne more tako hitro izprati, kakor onega v čilskem solitru. Dušik se v zemlji pretvori v ogljenčevo-kisel amonijak, katerega pa zemlja absorbira, to se pravi, da ga zemlja delj časa v sebi ohrani nerazkrojenega. Le polagoma se ta amonijak pretvori v soliter ali pa v plinavi dušik, kateri izpuhti iz zemlje. Dejstvo torej, da zemlja delj časa ohrani apneni dušik, odlikuje to gnojilo od čilskega solitra in ga usposobi kot jesensko gnojilo. Sicer se tudi pri gnojenju z apnenim dušikom izgubi nekaj dušika, vendar ne toliko, kakor pri čilskem solitru, katerega je treba, kakor znano, dvarat in celo trikrat trositi. Potom apnena dušika priredimo torej rastlinam stanovitno tekoči dušični studenec, iz katerega zamorejo neprenehaje zajemati potrebno množino dušika. Apneni dušik se daja ali pred setvijo ali pa kot površno gnojilo; o tem pa hočemo še pozneje razpravljati. Apneni dušik smemo mešati in trositi z vsemi drugimi gnojili, le se superfosfatom ne. Apneni dušik da

torej v pravem razmerju pomešan s kajnitom, ali kalijevo gnojno soljo, ali s Tomaževo žlindro pravo univerzalno gnojilo, katero se kar obenem raztrosi zamore — kar je gotovo velika prednost in pridobitev časa. Ako bi pa apneni dušik mešali s superfosfatom, potem bi se lahko prosto apno spojilo s fosforovo kislino v težko raztopljivo tvarino. Ako se torej rabi apneni dušik in superfosfat, potem mora med potrošenjem obeh gnojil preteči nekaj dni.

Omeniti je še treba, da se apneni dušik s kajnitom in kalijevo gnojno soljo v svrhu hranitve ne sme mešati; zadnji dve gnojili ste namreč v veliki meri higroskopični, to se pravi, da nategujeta vodo iz zraka in postajata vlažni; ta vlaga bi se potem z apnom apnenega dušika spojilo v trdo, neraztopljivo tvarino. Mešanica Tomaževe žlindre in apnenega dušika pa ostane ves čas nespremenjena. Na to mešanico še hočem posebej opozoriti. Tomaževa žlindra ima približno 50% apneni dušik pa 60—70% apna. Potom normalnega gnojenja t. j. 4—5 q Tomaževe žlindre in 2 q apnenega dušika za 1 ha, pride v zemljo 3—4 q apna; ako to gnojenje ponovimo skozi 5 let, pride v zemljo skoro toliko množina apna, kolikor ga rastline potrebujejo. Pri uporabi Tomaževe žlindre in apnenega dušika pride torej apno kot navržek. Apno je pa posebno za težke zemlje neobhodno potrebno gnojilo in sicer ne toliko kot rastlinsko živilo, kakor kot razkrojitev v zemlji se nahajajočih drugih rastlinskih živil. Rž in krompir ste edini rastlini, kateri ne prenesete obilo apna v zemlji. Navedeni rastlini uspevate torej tudi v zemlji brez apna.

Pri ozimnem žitu se daje apneni dušik v dveh porcijah in sicer $\frac{1}{4}$ ali $\frac{1}{2}$ pred setvijo, ostanek pa v spomladi, kolikor mogoče zgodaj kot navrhno gnojilo. Po raztrošenju se naj apneni dušik lahko podkopa.

O gnojenju hmelja z apnenim dušikom še nimamo nobenihkušenj; le-ti se delajo letos. Hmeljarsko društvo je k tem poskusom povabilo vse ude — a vabilu so se odzvali le trije in sicer gospod Karl vitez Haupt v Štrosneku, g. Martin Ocvirk v Mali Pirešči in gospod Josip Reher iz Gotoveči. O uspehih tega gnojenja bomo poročali pravočasno, ali vsaj o priliki prihodnjega glavnega zborovanja.

SADNO DREVJE NA NJIVAH.

Pri nas imamo navado, saditi sadno drevje v rušo, in sploh smo mnenja, da ga ni niti mogoče saditi drugod kot na travnatem svetu. Res je sicer, da škoduje senca travi manj kot vsaki drugi rastlini. Toda to velja le za gosto senco. V letnem času kadar solnce hudo pripeka in grozi suša našim poljskim rastlinam, pa opazujemo lahko, da se razvijajo najboljše sadeži tam, kjer so v rahli in premečni senc. Senca, ki se premika, ki obsenčuje rastline le nekaj ur na dan, ni le škodljiva, ampak mnogokrat celo koristna. Iz tega je razvidno, da tudi sadno drevje ne bo škodovalo s svojo senco žitu in drugim rastlinam na njivi, ako ga posadimo tako, da senca ni pregosta. Treba ga je le saditi v primeri razdalji, in videli bomo, da se da sadje pridelovati tudi na obdelani njivi z najboljšim uspehom.

Ugovarjati utegnejo nekateri, da se bodo rastline slabeje razvijale pod drevjem, ker bi jih drevesne korenine ovirale v razvoju. Ta ugovor pa nikakor ne velja. Sadno drevje, zlasti hruške, poganjajo korenine globoko v zemlji, v plasteh, ki vanje korenine žita in večine naših poljskih rastlin niti ne segajo. Ako sejemo in sadimo take rastline na polju, moremo s sadnim drevjem popolnoma izkoristiti zemljo in gnoj. Korenine sadnega drevja posrkajo namreč one redilne snovi, ki uhajajo plitvo ukoreninjenim rastlinam v globočino. Rastline, ki poganjajo korenine tako globoko v zemljo, da dobivajo hrano iz tistih plasti, v katerih se nahajajo drevesne korenine, so prav redke. Če pa tudi sejemo take rastline, se oškodujejo navadno le korenine dreves in ne poljskih rastlin. To vidimo prav dobro, če sejemo pod sadno drevje lucerno ali, kakor jo tudi imenujejo, »nemško deteljo«. Sadno drevje, pod katerim raste dolgo vrsto let nemška detelja, prične vidno pešati, ne opazimo pa, da bi bil pridelki detelje vsled sadnega drevja manjši.

Tretji ugovor naših sadjarjev je, da ni mogoče saditi sadnega drevja na njivo radi tega, ker bi plug porezal vse korenine. Res je, da porežemo večino korenin, ako preorjemo ledino, na kateri raste sadno drevje. Nikdar pa ne bode zadel plug v sadne korenine v zemlji, ki jo obdelujemo vsako leto, razen če bi pričeli naenkrat orati globlje kakor po navadi. Drevesne korenine se same umikajo plugu in si poiščejo tiste plasti, kjer se lahko razvijajo mirno in neovirano.

Imel sem priliko, opazovati sadno drevje na njivah. Na eni njivi je rasla lucerna ali nemška detelja. Čez več let so pa preorali nemško deteljo. Drevesne korenine so hudo ovirale oranje; ker zemlja ni bila toliko časa pod plugom, so se razvile v gorenji plasti. Seveda je to trganje korenin tudi zelo škodovalo drevju in minulo je več let, preden si je zopet popolnoma opomoglo. Drevje na sosednjih njivah pa je kljub vsakoletnemu oranju ves čas krepko raslo in bogato rodilo. To kaže, da je pri sadnem nasadu na polju celo potrebno, da obdelujemo zemljo redno s plugom.

Lahko bi mi kdo nadalje ugovarjal, da ni dobro, če so se drevju razrasle korenine pregloboko. Priznavam, da je slabo, spraviti korenine vsled nepačne saditve pregloboko v zemljo. Če si pa poiščejo globočino same, je to čisto kaj drugega. Tudi je velika razlika, ali zaidejo korenine pregloboko na travnatem svetu, kjer leži kmalu pod rušo že mrt-

vica, ali pa na njivi, kjer se zemlja obdeluje precej na debelo. Na travnatih primanjkuje koreninam razmerno že plitvo potrebne zraka. Obdelana zemlja je pa globoko prezračena in imajo korenine tam tudi v globočini dovolj zraka.

Večina sadjarjev se bo bala saditi sadno drevje na njive zaradi tega, ker bi ovirala debla in veje pri oranju in sploh pri delu na polju. Ako pa ga sadimo v primeri razdalji, ne bo ovirano splošno delo. Pri oranju bo seveda treba paziti, da ne poškodujemo lubadi na deblu. Dobro bo morda celo zavaruвати debla ob oranju s kakimi kolci. Nekateri puste na obeh straneh drevja tudi rasti nekoliko trate, ker zares ni mogoče orati popolnoma tik do debla. Sicer pa velja tudi tukaj, da se da doseči vse na svetu z dobro voljo. Ako se človek loti kake stvari in si sam prigovarja, da je ni mogoče izvršiti, je zares ne more izvesti, drugi pa, ki hoče rešiti nalogo, jo izvrši z najboljšim uspehom. Pri navadni vpregi s parom konj ali volov je treba pustiti neizoran seveda precej širok pas ob drevju, drugače bi zadeli ob drevje in ga ranili. Ako pa vprežemo živino eno za drugo, opravimo isto delo in s plugom pridemo dosti bliže do debla. Zadnji ostanek zemlje se pa obdela brez težave z lopato ali z motiko. Na ta način ni treba pustiti neobdelane niti pedi zemlje.

Da je ta misel o poljskih nasadih izvedljiva, so nam dokaz nekateri češke pokrajine, kjer hodiš lahko ure in ure po cestah, ki jih obsenčuje sadno drevje, in kjer ne vidiš na desno in levo, kakor daleč ti sega oko, drugega kot krasno obdelano polje z najlepšim žitom in drugimi sadeži, ki rasto pod sadnim drevjem.

Kar se tiče visečih vej, ki ovirajo nas in živino pri obdelovanju, si je treba izbrati take vrste, ki delajo bolj navpične krone. Tudi prenizkih debel ne smemo saditi na njive. Važno je nadalje, da okrepimo veje v prvih letih s pravilnim obrezovanjem in da ohranimo z redčenjem krone rodovitnem les po vsej veji, da nam veja ne obrodi le na koncih in je sad ne upogne s svojo težo.

Mislím, da sem omenil in dovolj ovrgel vse mogoče ugovore zoper sadne nasade na naših njivah.

Sedaj pa moram še omeniti prednosti, ki nam jih nudijo taki nasadi:

1. Ker se da s pravilno izvršenimi nasadi omejiti vsak kvarljivi vpliv sadnega drevja na spodaj rastoče rastline, je mogoče s takimi nasadi pomnožiti, celo podvojiti pridelke našega polja.

2. Ako se pomnože dohodki zemljišča, zvišamo s tem tudi njegovo vrednost in seveda tudi vrednost vsega posestva.

3. V obdelani zemlji se razvijajo sploh vse korenine bujno in tudi koreninam sadnega drevja prija zrahljana in prezračena zemlja bolj kot zemlja, ki je strijena pod rušo. Radi tega se razvija na polju drevje veliko lepše kot v travi, raste bujnejše in kljubuje veliko laže raznim boleznim in škodljivcem. Mah in lišaj, ta dva huda sovražnika sadja, se naselita le redkokdaj na drevju, ki raste na njivah.

4. Vsled bujnejše rasti drevja je tudi rodovitnost njegova večja, zlasti pa je na obdelani zemlji sad v vsakem oziru veliko lepši in tudi okusnejši, da se torej prodati bolje in laže. S takimi nasadi bi le povzdignili našo sadno trgovino.

5. Ker redno gnojimo naše njive, pride del tega gnoja v korist tudi sadnemu drevju, in sicer večinomah snovi, ki bi jih spral drugače dež v globokejše plasti, kamor ne segajo korenine poljskih rastlin. S sadnim drevjem na njivah bi izkoristili vse popolne gnoj.

Da nam ugaja nasad sadnega drevja na njivah, se je treba ravnati natančno po naslednjih navodilih:

1. Sadno drevje se posadi v ravne vrste od severa proti jugu.

2. Vrsta bodi oddaljena od vrste najmanj 15 m, še boljše pa je razdalja 20 do 25 m. Posebno je treba večje razdalje tam, kjer so izpeljane vrste od izhoda proti zahodu. V vrstah zadostuje razdalja 8 do 10 m.

3. Med vrstami je treba vedno obdelovati zemljo. Nikakor se ne sme oranje opustiti več let in potem zopet pričeti. Zaradi tega se ne sme nemška detelja sejati pod drevjem. Ako se opusti pri starejšem drevju oranje le za eno ali dve leti (n. pr. pri domači detelji), ne škoduje to koreninam.

4. Izbrati si moramo vrste, ki jim veje rasto bolj navpično, in vrste, ki zore šele proti jeseni, ko je njiva prazna in nas ne ovirajo njene sadeži pri obiranju.

Opozoril bi še naše sadjarje, naj ne sade drevja preblizu meje. Sosed se vedno jczy, če mu segajo veje na njegovo zemljišče. Sadu, ki pade na njegova tla, niti pobrati ne smemo. Tudi bi mu rihče ne mogel zabraniti, da poreže in poseka korenine, ki segajo na njegovo zemljo. Kjer so pa ozka zemljišča in imamo pametnega sosedu, bi priporočal, da se zmenimo z njim. Vrsta se zasadi v tem slučaju na meji, in sicer je posadi vsak posestnik polovico. Prva polovica dreves in ves sad, ki ga rodi (tudi kar ga visi ne nasprotno stran), je last enega, druga drugega posestnika. Ako delamo v taki vzajemnosti, lahko dosežemo marsikaj.

R. Zdošek v »Slov. Sadjarju«.

PROMET TUJCEV

Je iz stališča narodnega gospodarstva velike važnosti. Žal, da se to pri nas še vse premalo vpošteva. Našo trditev potrjujejo najboljše številke. Leta 1912 je bilo po uradnem štetju tujcev v okraj. glavarstvu okolica Celje 1.837, Kónjice 430, Ljutomer 621, Maribor 122, Ptuj 5.051, Brežice 2.019, Slovenjgradec

536 in polit. ekspozituri Mozirje 1804, skupaj 12.420. Ti tujci pa niso bili samo po 1 dan navzoči, marveč nekateri po mnogo dni. O tem nam pove sledeča razpredelnica:

Uradna statistika o bivanju tujcev 1. 1912.

Politični okraj (razen avt. mest.)	samo en dan	od 2 do 3 dni	od 4 do 14 dni	od 14 dni do 4 tedne	čez 4 tedne	skupna svota dni čez 4 tedne nar. tujcev.
Celje (okolica)	461	237	394	594	151	5594
Kónjice	330	22	43	19	16	616
Ljutomer	369	84	42	99	27	856
Maribor (okolica)	20	—	—	26	76	3698
Ptuj (okolica)	615	472	958	2453	553	23226
Mozirje ekspozitura	1636	53	70	45	—	—
Brežice	1855	144	14	—	6	242
Slovenjgradec	189	43	94	146	64	2033
Skupaj	5475	1055	1615	3382	893	36265

Znano je, da se na potovanju potroši mnogo denarja. Iz teh številk torej lahko sklepamo, da so tujci pustili ogromno svoto denarja na Spodnjem Štajerskem. Mesta niso všteta.

Vabilo na

redni občni zbor

Posojilnice v Brežicah

registrovane zadruga z neomejeno zavezo ki se vrši v četrtek, dne 16. aprila t. l. ob 8. uri zvečer v pisarniških prostorih posojilnice s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Potrjenje letnega zaključka za leto 1913.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

OPOMBA: Ker na dan 28. marca sklicani občni zbor ni bil sklepčen, sklepa ta občni zbor pri vsakem številu navzočih zadržnikov.

183 1

Načelstvo.

Reumatizem, protin, neuralgija, ozeblina

povzročajo velike bolečine. Rabite najboljšo sredstvo, ki je

od mnogih zdravniških avtoritet priporočeni

CONTHREUMAN

To sredstvo služi za hitro pomirjenje in odpravo bolečin, oteklin, napravi členke zopet gibljive, odpravi mravljinice in hitro upliva pri masiranju, ribanju ali obvezah. 1 tuba 1 krono. 62

Izdovalec in glavni zalagatelj

AGNER, lekarnar

dvorni založnik, PRAGA III, št. 203. Če se pošlje denar naprej, se dobi franco 1 tuba za 1 K 50 v 5 tub " 5 K — v 10 " " 9 K — v

Prizite na ime preparata in izdelovalca.

Zaloga v lekarnah.

Mnogokrat poskušano, vedno hvaljeno!

Slavno, že skozi 40 let tisočkrat preskušano in izborno se obnašajoče antiseptično

Praško domače mazilo

čuva pred onesaženjem, vnetjem ran, lajša bolečine, upliva na hitro ozdravljenje in se ga kot vlažnega mazila ne more pogrešati v nobeni hiši. 63

1 puščica 70 v. se razpošilja vsak dan proti predplačilu, 4 puščice za K 3-16 10 puščic za K 7— poštine prosto na vsako postajo.

B. FRAGNER, c. in kr. dvorni lekarnar

PRAGA, Mala stran, ogel Nerudove ul. št. 203 Zaloga v vseh avstro-ogrskih lekarnah.

Občni zbor c. kr. štaj. kmetijske družbe. Dostavljamo, da je bil izmed že javljenih zaslužnih slovenskih mož od c. kr. kmet. družbe štajerske tudi odlikovan s srebrno kolajno g. Ivan Kryl, prof. realke v Ljutomeru in 40 letni član ondotne kmetijske podružnice.

Umri je v Peklu pri Poljčanah vpokojeni nadučitelj Simon Kropelj, 76 let star. Imel je častno kolajno za 40 letno zvesto službovanje.

Izseljenci, pozor! Ne hodite drugim na limance! Ne dajte se loviti! Uradnih papirjev in delavske knjižice ne dajte iz rok. To je vendar vaše premoženje, ker brez njih vas nikjer ne sprejmejo. V slučaju izgube imate velike sitnosti, posebno če ste že na potovanju. Ako jih kdo od vas zahteva, vprašajte druge, če je zaupanja vredna in za to poklicana oseba. Obrnite se na vlakih do sprevodnikov ali železniških uradnikov. Ne smete smatrati ves svet za tako nedolžnega in poštenega. Rešitelj.

Albanščina v naši armadi. Silne simpatije, ki jih goje naši merodajni krogi do vsega, kar je albansko, niso ostale brez vpliva niti na našo armado. Tudi v armadi je treba pokazati, da je Albanija tista os, okrog katere se vrtil vse javno življenje v Avstro-Ogrski. Zato so dali sestaviti albansko slovnico in albanski besednjak s posebnim ozirom na vojaške potrebe, in vojaške oblasti pozivajo sedaj aktivne in rezervne častnike v posebnih dopisih, naj si nabavijo te knjige in naj se pridno uče iz njih — albansčine. Čemu bo častnikom albansčine, je seveda zagonečka, ko je vendar znano, da se nikjer širom Avstrije ne govori albanski? Govore pa se razni drugi, dokaj kulturnejši jeziki, med temi tudi slovenski. Pravijo, da se častniki, službujoči pri slovenskih polkih, odlikujejo po svojem naravnost groznem neznanju slovensčine. Če je že tem častnikom potrebna albansčina, ali bi jim ne bil nič manj koristen tudi slovenski jezik? Zato bi želeli, da bi veleslavna vojaška uprava v isti meri odkrila svojo ljubezen tudi do slovenskega jezika in ga v izučenje priporočala aktivnim in rezervnim častnikom prav tako, kakor priporoča sedaj albansčino. Seveda nismo čisto nič prepričani, da bi vojaška oblast ustregla naši želji in prošnji, ker vemo, da je v danih razmerah v očeh merodajnih činiteljev vedno še vse zaljubljeno v Albanijo.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Slov. Bistrica: Iskrena hvala, še več, za vsako številko. Ali bi ne mogli naročiti več izvodov »Narodnega lista«, da bi se vaši krepki dopisi čim bolj brali? — St. Peter pod Sv. gor. Vaš prvič spoznavam kot dopisnika; jako izvrstno ste napravili, pišite še! S tem koristite listu in stranki. Poleg političnih novic pa so nam dobro došli dopisi o raznih zanimivih dogodkih, letini, sejnih, sploh o vsem. Zibika: Vesele praznike, drugih novic nič?

Loterijske številke.

Linc, dne 4. aprila 1914: 54, 25, 70, 24, 2
Trst, „ 7. „ „ 22, 26, 53, 54, 56

Iščeta se dekla in natararica

za Ruško kočjo pri Sv. Arhu na Pohorju. Dekla ima največ opravka v kuhinji, kjer se lahko priuči finemu kuhanju. Natararica mora biti izurjena. Vstop 1. maja. Vprašanja se naslovijo „Ruška kočja“, p. Ruše, Štajersko. 182 3-1

Kmetje, pozor!

Za preskrbo delavstva pri elektrarni na Fali z mesom nakupnjeta 2 mesarja primerno

klavno živino.

Kdor ima kaj oddati, naj to naznani **Glavni hranilnici in posojilnici v Št. Lenartu** katera prevzame brezplačno posredovanje. — To velja tudi za one, ki imajo slej primerno živino.

Ugodna prilika.

Pod jako ugodnimi pogoji se proda 9 parov skoraj popolnoma novih

oken s šipami

hišna vrata, kakor tudi usnjena streha za voz. Več se izve v pisarni dr. Goriška pri Lenartu v Slov. goricah. 180 1

Kmetovalci!

Srebrno-jeklene

KOSE

iz najvlačnejšega in najboljšega jekla, lahke, s kojim je mogoče najbolj trdo travo pri enkratnem brušenju 100 korakov neprenehoma kositi, razpošilja po najnižjih cenah **edino**

Adalbert Geiss - a

nasl. Viktor Pilih v ŽALCU.

Zahtevajte cenik! 175 -1

Lepa nadstropna hiša

s hlevom, svinjsko kuhinjo, 3/4 orala zemlje (njiv) z lepimi vinskimi trtami, ležoč na krasni legi ob okrajni cesti Celje-Teharje, oddaljeno 1/4 ure od mesta Celje, se takoj proda po ugodni ceni. — Pojasnila se dobi od **Ane Špes v Čretu** hiš. št. 1 pri Teharjih. 171 3-1

Več spretnih

mizarskih pomočnikov

sprejme **Martin Stojan**, mizarski mojster v Teharji pri Celju. Sprejme se tudi **vajenec**

ki ima veselje do mizarske obrti. 178 1

170 1. P 60/1 in ad 74/7,168

OKLIC.

C. kr. okrajno sodišče na Vranskem naznanja sledeče:

V četrtek, dne 16. aprila 1914, ob 10. uri dop.

se boče pri tem sodišču, soba št. 1 potom javne dražbe dala v zakup hiša št. 50 na Gomilskem z gospodarskim poslopjem, dvoriščem in vrtom za zelenjavo in gostilničarsko obrtjo, ki pristoji na hiši pop. št. 50, dedičem umrlega Petra Jelena, po domače Vouka, na Gomilskem. Vse to se bo dalo v zakup na 6 let, počenši s 1. majem 1914.

Izključna letna cena, obenem zakupnina je za vse zakupne predmete skupaj določena na 200 K, kot varščino ali kavcijo pa je položiti znesek po 50 K.

Ponudbe pod navedeno izključno ceno se ne sprejmejo. Dražba se vrši v sodni dvorani št. 1. — Dražbeni oogoji ležijo vsakomur na vpogled pri sodnji.

C. kr. okrajna sodnja Vransko, oddelek I., dne 1. aprila 1914.

Zdolšek.

Mala oznanila.

Vsaka masno tiskana beseda stane 10 vin., navadno tiskane pa po 6 vin. Znesek se mora vpsolati vnaprej, ker se sicer inserat ne priobči.

Na prodaj

je posestvo v Ljubljah pri Celju, obstoječe iz 26 oralev zemljišča; zraven je hiša z gospodarskim poslopjem. Posestvo obsega travnike, njive, hosto, sadonosnik in vinograd. Zraven se proda 5 glav živine, 3 svinje in gospodarsko orodje. Cena 12.000 kron. — Več pove posestnik **Egid Orozel**, trgovina Lakitsch, Celje.

Sprejme se prodajalka

popolnoma izvežbana v manufakturni stroki, spretna in prijazna v postrežbi, lepega vedenja, boljša moč za manufakturno trgovino **R. MIKLAUC**, Ljubljana. 177 3-1

Izvrstno službo

dobita dva mlada fanta (16—20 let stara) v južni Dalmaciji pri nekem gostilničarju in trgovcu — rodom Slovincu. Če znata malo nemščine, imata prednost. V kraju se lahko naučita hrvatski, italjanski in madžarski. — Več pove urednik **Lešničar** v Celju. Za odgovor priložite znamko. Vozni stroški v Dalmacijo se povrnejo. 172 2-1

Pridnega učenca

poštenih staršev za trgovino z mešanim blagom sprejme **Miloš Oset**, Muta. 168 2-2

Vzorci franko

modnih štofov eponge

CEFIRI

batisti, platno, plateno in pavaljno blago pošilja **V. J. HAVLICEK & BRAT** Kopelj Pobrežje Češko. 161 6-2

Pišite takoj! Pišite takoj!

Kupi se družineka hiša

s sadnim vrtom in dobro pitavo vodo v neposredni bližini mesta Celja, proti takojšnjem plačilu. Naslov v upravljalstvo tega lista. 129

! 500 kron !

van plačam, ako moje „Ria balzam“ ne odstrani kurjih oces, bradavic, trde kože v 3 dneh brez bolečin. Cena škatljice z garancijskim pismom 1 K. **Kemeny, Košice (Kaschau)** I. poštni predal 12/227, Ogrsko

V najem se odda pekarija

v prometnem kraju brez konkurence. Ponudbe na D. Bezenšek, trgovec, Frankolovo, p. Vojnik. 156 3-2

Dva izurjena klučarska pomočnika

sprejme v trajno delo Ivan Triller klučavničar, Bled, Gorenjsko. 184 3-2

Golša in debeli vrat.

Kdor se tega hoče rešiti brez joda, brez medicine, v kratkem času s sredstvom, ki ga je nekdo, ki je na tem trpel, sam iznašel, naj se obrne na: kemično tovarno **Paracelsus, Sternberg** (Moravsko). Vprašanjem je priložiti 2 znamki. 40 10-7

Dva mizarska pomočnika in 1 učenca

sprejme takoj **I. Kralj**, mizarski mojster Slov. Gradec. 167 2-2

Kako ozdravite pljučne bolezni, oslovski kašelj in naduho

popolnoma, vam povem čisto zastonj. Pošljite kuvert z znamko za odgovor gospe **B. Kolenska**, Vršice 383 pri Pragi, Češko. 133 -3

KDOR je s svojim **želodcem** in črevom nezadovoljen jemlje na **redno** nekaj časa D' med Trauba želodčni protok

GASTRICIN

Učinek presenetljiv. Dobi se v vseh apotekah. Velika škatlja stane 3 Kr.

GLAVNA ZALOGA: Sternapoteka, Dunaj, IV. Favoritenstrasse 25.

Prospekti gratis in franco. Zdravilni doba za posvetovalno GASTRICIN brezplačno.

V Celju se dobi: v lekarnah **Oto Schwarzler & Co., M. Rauscher.** 68 12-8

Tehnični učni zavod Podmokli

(Bodenbach) na Labi. Izobrazba bodočih inženirjev, arhitektov, tehnikov, kemikov.

33 parnikov! 33 parnikov!

Avstro-Amerikana, Trst

Redno prevažanje potnikov in blaga v Severno in Južno Ameriko, Kanado čez Grško, Italijo, Severno Afriko, Špansko in Portugalsko.

V mrzlem letnem času v Sever. in Južno Ameriko po solnčnem jugu Sredozemskega morja. Z bivanjem v Patrasu (Grško), Palermu ali Neaplju, Alžirju, Barceloni, Almeriji in Lizboni.

Prihodnji parniki vozijo iz Trsta: parniki „**Martha Washington**“ dne 11. aprila v Novi Jork, „**Laura**“ 18. aprila Buenos Aires, „**Belvedere**“ 25. aprila v Novi Jork, „**Sofija Hohenberg**“ 29. aprila v Buenos Aires.

Kombinirane zabavne vožnje na Sredozemskem morju na velikih američanskih parnikih.

Pojasnila dajejo ravnateljstvo v Trstu, Via Molino Piccolo št. 2 in A. Kiffmanna naslednik, Maribor Grajski trg št. 3. 42 26-2

:ZAGREBAČKI MAGAZIN:

Jelačićev trg **ZAGREB** Jelačićev trg

(v palači „Srbske banke“)

Največja zagrebška, popolnoma velikomestno urejena trgovina gotovih modernih oblek za gospe, gospode, dečke, deklice in otroke.

DELA VNICA

za izdelovanje najfinejših moških oblek po meri.

Cene nizke in stalne. :::: Ogled trgovine svoboden.

Dnevno novine. Kataloge pošiljamo na zahtevo.

in razno moderno blago za moške in ženske obleke
razpošilja po najnižjih cenah 52-8

Jugoslovanska razpošiljalna
R. Stermecki v Celju št. 303 (Štajersko).

Pišite po glavni ilustrovani cenik čez več tisoč stvari, kateri se vsakemu pošlje zastonj. Pri naročilih iz Srbije, Bolgarije, Nemčije in Amerike je treba denar naprej poslati.

Krasno posestvo

16 minut od Šoštanja oddaljeno, katero obsega hišo, obokano gospodarsko poslopje za 15 glav živine, obokane svinjake, kozolec s 6 okni ter mlin komaj 30 korakov od hiše — je po ceni **naprodaj**. Posestvo leži popolnoma v ravnini in meri 18 ha 33 a 53 m². Kdor želi kupiti res lepo posestvo, naj ne zamudi te ugodne prilike! Natančnejša pojasnila daje g. **Fran Rajšter** v Šoštanju. 145 3-3

Pesa za klajo

daje najvišji čisti dobiček pri polju in služi za živinorejo kar najboljšo. — Za pesa je najboljšo seme origin. Friedrichswertske po imenu „Zuckerwalze“. Obneslo se je povsod po Avstriji. — Poročila in cenike pošilja Eduard Meyer, graščina Friedrichswerth 4209, Tübingja.

Zastonj razpošiljamo 40 strani obsegajočo knjižico „O pridelovanju pese“

ki opisuje obdelovanje, dalje, kako se dobi največ in najboljšega pridelka, gnojenje, polaganje živini itd. — Vsak kmetovalec naj čita.

Izdal svetnik

Listerjevi originalni angleški bencinovi

petrolejevi in plinovi **motorji lokomobili**

za vse vrste strojev od 1 1/2 — 10 HP z magnetnim vžigalom. Najmanjša poraba goriva! Ugodni plačilni pogoji! Najpripravejši motor za kmetijstvo! Več tisoč v rabi. Ceniki in obiski zastonj.

R. A. LISTER & CO., dr. z o. z. Dunaj, III/2, Hintere Zollamtsstrasse 9. 137-4

Kmetije!

SUPERFOSFATI

so postali dokaj cenejši.

Dokazano najuspešnejše, najcenejše nadomestilo za ogljikovo kislino za vse vrste zemlje in sadežev, prekaša vsled svojega zanesljivega, hitrega vpliva vsa druga priporočena fosfornokisla gnojila!

Amonijakove, kalijeve, salpetrove-superfosfate kot najboljša sredstva za uspešno, izplačajoče se gnojenje dobite pri vseh tovarnah, trgovcih in kmetijskih društvih.

Osrednja pisarna L. Fortner, Praga, Graben 17.

Gnojite s superfosfatom!

Gnojite s superfosfatom!

Glavna hranilnica in posojilnica pri Sv. Lenartu

se priporoča slavnemu občinstvu v nalaganje denarja kakor tudi v najemanje posojil. — **Hranilne vloge** obrestuje stalno že od ustanovitve po 5%, posojila daje po 6%. Priporoča se tudi v posredovanje pri nakupu cenih in preizkušeno dobrih umetnih gnojil.

Alojzij Prah

pletarski mojster v Celju
Rotovška ulica šte. 12.

Dajam naznanje, da imam veliko zalogo najcenejše in najboljše vsakovrstne pletenine, kakor: vsakovrstno moderno pohištvo iz šibja in trstja (španskega), spletene stole, mize, klopi za sobe in vrte, otročje vozičke, kovčke za potovanje razne velikosti, mizice za cvetlice in ročna dela, jerbace za papir, perilo itd. Vse ročni izdelki. Prevzamem tudi vsako drugo delo po naročilu. Sprejemam tudi stare otročje vozičke in druge spletene stvari v popravilo.

Najtopleje se priporočam občinstvu za obila naročila!

Brzojavka! Brzojavka!

Otvori se na novo veliki kronski bazar na Krožni cesti 4 v Celju.

6 trdnih cen: 50 vinarjev, 1 K, 2 K, 4 K, 5 K in naprej.

155 2-2

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina
(Goričar & Leskovšek)
v Celju. 93 11-3

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzojavni naslov:

Zvezna trgovina,
(Goričar & Leskovšek, Celje)

LASTNI DOM

registrovana stavbena in stanovanjska zadruga z omejeno zavezo V GABERJU PRI CELJU

sprejema vloge od svojih članov, ki nameravajo zidati hiše in jih obrestuje po

pet od sto 5%

Zadruga ima v Gaberju tik Celja 28 lepih stavbenih prostorov na razpolago. Na teh stavi svojim zadrž. hiše, ako vplačajo v gotovini vsaj 30% vrednosti projekt. stavbe.

106-6
Pisarna je v Celju, Rotovška ulica št. 12

Avstr. poštne hranilnice račun št. 54.366.

Uraduje se vsak četrtek od 9-12. ure in vsako nedeljo od 9-11. ure dopoldne.